

'Οὐδ' Ὀψα

Τὸ σύμβολόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

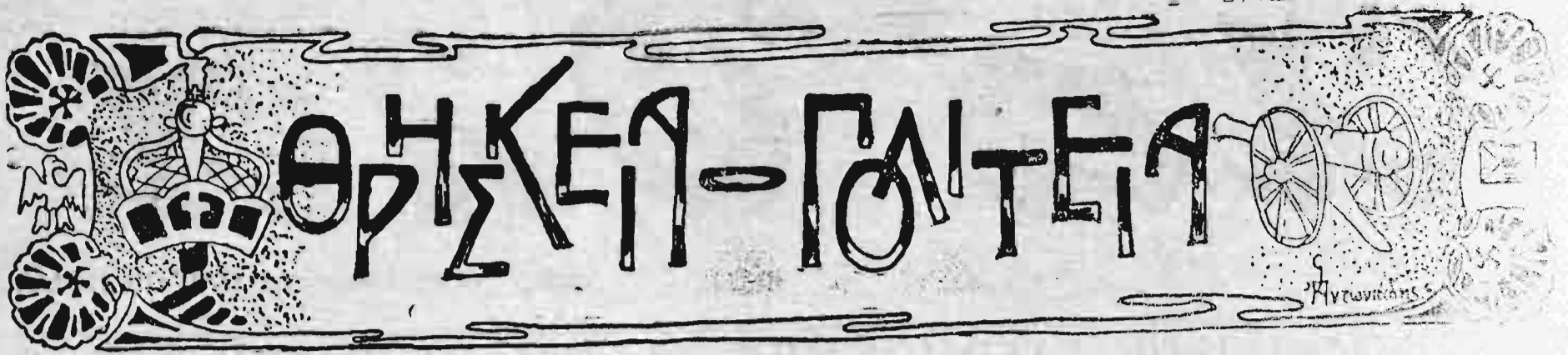
* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

Ἀπὸ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Πομπηίας.

Ἡ Πομπηία προσεχῶς φαίνεται ὅτι θ' ἀναθάλη ἐκ τῆς τέφρας τῆς μετὰ τὴν πρώτην αὐτῆς λαμπρότητα. Αἱ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1910 γενόμεναι ἀνασκαφαὶ ἀποκαλύπτουσι βαθμηδὸν θαυμάσια πράγματα. Περιστήλια πλουσίων μεγάρων, δημόσια κρήναι, ὀβε-

λίσκοι, συνοικίαι ὀλόκληροι ἀνέθορον ἐκ τῆς λάβας διατηρημένα καλῶς καὶ δίδοντα μίαν πολὺ πιστὴν εἰκόνα τῆς ὀραίας πόλεως, τὴν ὁποίαν ἡ λάβα τοῦ ἠφαιστείου εἶχεν ἀπονεκρώσει. Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παριστᾷ τὴν ὁδὸν τῆς Ἀφθονίας μετὰ τὰ οἰκοδομήματά της.

Η ΕΛΠΙΣ

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τινὰ περικοπὴν τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἀναφέρει τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ τοὺς ἀπογόνους του, ὑπόσχεσιν ἐπιβεβαιωθεῖσαν, καὶ προσθετεῖ : « Ἐνῶ περισσότερο βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσε δὲ ὄρκον, ἵνα δια δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὴν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατήσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος, ἣν ὡς ἀγκυραν ἔχομεν . . . »

Ἡ ἐπαγγελία αὕτη τοῦ Θεοῦ « τῆς εὐλογίας καὶ τῆς πληθύδος » δὲν ἀπευθύνεται βεβαίως πρὸς τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸ γένος του μόνον· ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀπὸ γενικότερας ἀπόψεως λαμβάνων τὸ πρᾶγμα, ἐπεκτείνει τὴν ἐπαγγελίαν πρὸς τοὺς κληρονόμους καὶ τοὺς τηρητὰς τῶν θεῶν δικαίων καὶ βουλῶν.

Μὲ τὴν ἐλπίδα λοιπὸν, τὴν ὁποίαν στηρίζομεν ἐπὶ τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν ἐλπίδα, τὴν ὁποίαν ἀντιλοῦμεν ἐκ τῶν ἡμετέρων ἠθικῶν δυνάμεων, ὡς προβαίνωμεν ἔμπρὸς, ὡς χαράσσωμεν τὸν δρόμον τῆς ζωῆς μὲ τὰ βήματα τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἠθικῆς, μὲ τὴν αὐλακὰ τῶν εὐγενῶν ἔργων.

Εὐλογημένος δὲ πάντοτε θὰ εἶναι ὁ λαὸς ἐκεῖνος ὁ περιούσιος, ὁ ὁποῖος μὲ σημαίαν του τὰς εὐαγγελικὰς ἀρετὰς καὶ μὲ ὑπογραμμὸν του αὐτὸν τὸν ἐνανθρωπίσαντα, βαδίζει εἰς τὴν ὁδόν, ἣτις πρὸ αὐτοῦ ἀνοίγεται. Θα ἀπαντήσῃ βεβαίως εἰς αὐτὴν ἀκάνθας, τριβόλους καὶ βράχους, θὰ αἰσθανθῇ τοὺς πόδας του αἰμάσσοντας εἰς τὰς πληγὰς, τὰς ὀπυίας τοῦ ἐπροξένησαν αἱ ἐνέδροι τῶν ἐχθρῶν καὶ τὰ βέλη τῶν ἀντιπάλων του, θὰ ἴδῃ τὸ αἷμα του κρουνηδὸν χυνόμενον ἀπὸ τὰς φλέβας, θὰ πέσῃ πολλάκις, ἀλλ' οὐδέποτε πρέπει ν' ἀπολύσῃ τὴν ἐλπίδα του, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζει τὴν σωτηρίαν, τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ τὴν δοξάν.

Ὅταν ἡ ἐλπίς αὕτη, ἡ νόμιμος καὶ δικαία, ἐκλείψῃ, ὅταν ἡ ἀπογοήτευσίς εἰσδύσῃ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα ἀμφιταλαντευθῇ ἕστω καὶ πρὸς στιγμὴν, τότε καὶ ἡ τύχη μεταβάλλεται, ἡ σωτηρία τρέπεται εἰς καταστροφὴν καὶ ἡ δόξα εἰς αἰσχος. Ἡ ἐλπίς, ὅταν βεβαίως δὲν ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τοῦ δυνατοῦ, ὅταν δὲν εἶναι παράκρουσις καὶ παραλογισμὸς, ὅταν δηλαδὴ ἔχῃ πηγὴν τὴν ἠθικὴν δύναμιν καὶ τὸ σθένος, τὴν εὐστάθειαν καὶ τὴν ὑπομονήν, ἀποτελεῖ τὸ μεγαλειότερον στοιχεῖον τῆς προόδου, τὴν ἀσφαλεστέραν ἀγκυραν εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας.

Καὶ ἡ ἀλήθεια αὕτη εἶναι γενικὴ. Ἐπαληθεύει τόσον εἰς τὸ ἄτομον, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἔθνη, εἰς τὰς μονάδας καὶ εἰς τοὺς λαούς. Ἡ πείρα μᾶς δίδει ἀφθονὰ παραδείγματα ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ἔδρασαν ἢ κατεστράφησαν, ὑψώθησαν ἢ συνετριβήσαν, ἢ δ' ἱστορία ἀναφέρει ἐπίσης πολλὰ παραδείγματα ἔθνων, τὰ ὁποῖα ἔσβυσαν, διότι προηγουμένως ἐσβέσθη εἰς τὴν ψυχὴν των τὸ πῦρ τῆς ἀληθινῆς ἐλπίδος.

Ἄρα γε πρέπει νὰ προσθέσωμεν μὲ τὴν ἰδικὴν μας τὴν νέκρωσιν καὶ μίαν ἀκόμη μονάδα εἰς τὴν μακρὰν σειρὰν των ; Οὐδέποτε ἐφοβήβην αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε θὰ παύσω ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ ἐλπίς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν εὐστάθειάν μας εἶναι τὸ κυριώτερον φάρμακον ὅλων τῶν δεινῶν μας καὶ ἡ μόνη μας ἐνίσχυσις πρὸ τῶν δεινῶν περιστάσεων.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Αἱ ἐκλογαὶ καθ' ὅλην τὴν Αὐτοκρατορίαν ἐξακολουθοῦσιν. Εἰς πλείστας μάλιστα ἐπαρχίας ἐληξάν ἤδη. Τα καθ' ἐκάστην φθάνοντα τηλεγραφήματα νέας πάντοτε ἐπιτυχίας ἀγγέλλουσι τῶν υποψηφίων τῆς Ἐνώσεως καὶ Προόδου, διὰ μεγάλης πλειοψηφίας ἐκλεγόμενων βουλευτῶν. Καὶ εἰς ἐπαρχίας μάλιστα, εἰς ὧς οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἔτρεφον μεγάλας ἐλπίδας, ὡς ἐν Πόντῳ καὶ Συρίᾳ, οἱ Ἐνωτικὸι ὑπερέτησαν. Ἐν τῇ πρωτεύουσῃ αἱ ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν ἐκλεκτόρων ἤρξαντο ἤδη· κατ' αὐτὰς ἀπέχουσιν οἱ τοῦ κόμματος τῆς Συνεννοήσεως.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι τελοῦσιν ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις. Εἰς τὰς Ἀθήνας φιλοξενοῦνται ἀφθονοὶ ξένοι, κληθέντες καὶ προσελθόντες τόσον διὰ τὸ συνέδριον τῶν Ἀνατολιστῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐβδομηκοστὴν πέμπτην ἐπέτειον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Αἱ ἑορταὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῆς 24 Μαρτίου διὰ τῆς ἀνεπισήμου πρώτης ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου. Κατὰ τὰς ἐκείθεν εἰδήσεις ἢ λαμπρότης τῶν ἑορτῶν ὑπερέβη ὅλων τὰς προσδοκίας. Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ Πανεπιστημίου ἀνεκηρύχθησαν διδάκτορες αὐτοῦ ἐπίτιμοι τῆς Θεολογίας μὲν ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, καὶ οἱ τρεῖς ἄλλοι Μακαριώτατοι Πατριάρχαι, τῆς Νομικῆς δὲ μετὰ τινων ἄλλων καὶ οἱ γνωστοὶ πολιτικοὶ ἄνδρες Γ. Κλεμκινώ, Δενη Κοσέν, Γκάλι καὶ Μᾶξ Νορδάου, φιλέλληνας.

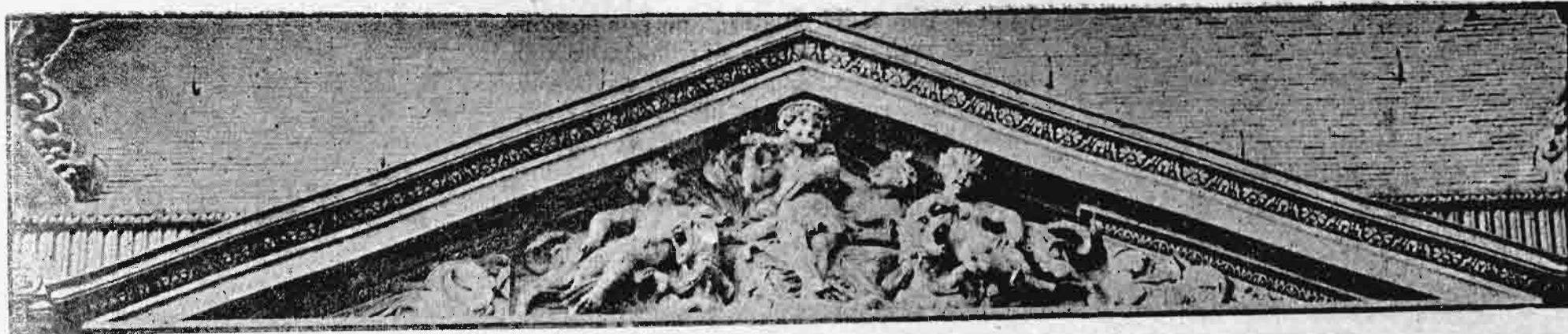
Ὡς πρὸς τὰς Ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις, πολλὰ τὰ εὐχάριστα ἀγγέλλονται· οὕτω ὁ κ. Ι. Γρυπάρης φθάνει προσεχῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ θέσιν· ἐξ ἄλλου μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων ἤρξαντο αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἔνωσιν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σιδηροδρόμων ἐπὶ ἄλλου σχεδίου. Αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἐλπίζεται ὅτι θὰ λήξωσιν εἰς λίαν εὐχάριστον ἀποτελεσμα. Ἐπίσης ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦσα ν' ἀπομακρύνῃ πᾶσαν περιπλοκὴν, ἀπεφάσισε νὰ ἀναβάλῃ τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἕνα μῆνα, ἵνα δώσῃ καιρὸν εἰς τὰς προστάτιδας Δυνάμεις ν' ἀποφασίσωσιν ὀριστικῶς περὶ τοῦ ζητήματος.

Τὸ Μαρόκον ἀπεδέχθη τὴν Γαλλικὴν προστασίαν, ὑπεγράφη μάλιστα καὶ συνθήκη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνθήκης τοῦ Βάρδου. Εἰς τὴν συνθήκην ταύτην δὲν καθορίζεται τελείως ἡ θέσις τῆς Ἰσπανίας, ἣτις διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 1904 εἶχεν ἐξασφαλίσει δικαιώματα ἐπὶ τῶν νοτίων καὶ βορείων ζωνῶν. Διαπραγματεύσεις λοιπὸν ἀρξάμεναι ἤδη θὰ κανονίσωσι καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἠγγέλθη ὅτι πρόκειται νὰ συνέλθῃ Συνέδριον τῶν υπογραψασῶν τὴν Βερολίνοιον Συνθήκην Δυνάμεων, ὅπως ἀναθεωρήσῃ αὐτήν. Νεώτεροι εἰδήσεις ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ Συνέδριον τοῦτο θὰ συνέλθῃ ἐν Πετροπόλει. Ἐν τούτοις οὐτε τοῦτο εἶναι βέβαιον, οὐτε ὁ χρόνος, καθ' ὃν θὰ συγκληθῇ.

Μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ Ναήλ βέη καὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Μπομπάρ ἀντηλλάγησαν σκέψεις διὰ τὸ ζήτημα τοῦ δανείου τῶν 25 ἑκατομμυρίων, τὸ ὅποιον θὰ δώσῃ ἀγγλογαλλικὸς ὁμιλος. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ χρησιμοποιοθῇ εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Μαύρης Θαλάσσης. Διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν σιδηροδρόμων τούτων ὑπέβαλε προτάσεις Γαλλικὴ ἑταιρεία. Τοὺς ὅρους τῆς ἑταιρείας ταύτης ἐξετάζει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων ἔργων, φαίνεται δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν μελετῶν τούτων θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ σύναψις τοῦ δανείου.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

□ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ □

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΘΕΡΑΣ

Τόπον εις τὸν ἄνθρωπον!
 Αὐτὸ εἶναι τὸ σύνθημα τῶν αἰώνων, αὐτὸ εἶναι τὸ ἔμβλημα, τὸ ὁποῖον θὰ φέρωσιν ἐπὶ πολὺ ἐτι ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν αἰ ἀνθρώπων γενεαί.

Τὸ ταπεινὸν αὐτὸ ὄν τῆς δημιουργίας, τὸ πλάσμα αὐτό, τὸ ὁποῖον καὶ τὸ πλέον ἑλαφρὸν φύσημα τῶν στοιχείων δύναται νὰ θρυμματίσῃ, ἢ μαμμόθρεπτος αὐτῇ ὑπαρξίς γεννᾶται ἐπάνω εἰς τὴν γῆν μικρά, εὐπαθής, ἀνίσχυρος, ἀλλὰ διατρέφει μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τῆς τὰς μᾶλλον ὑπερφιάλους ἀξιώσεις καὶ τὰ πλέον μεγαλεπήβολα σχέδια.

Ἐγεννήθη ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τίς οἶδε ποῖον προορισμὸν διὰ νὰ ἐκτελέσῃ, ἀλλὰ δὲν τὸν ἤρκεσαν τὰ εὐρύτατα ὄρια τῆς γήινης ἐπιφανείας. Ἐξηρεύνησε τὰς πεδιάδας, δὲν ἀφήκεν ἄβατον ὄρος, διέσχισε μὲ τὸ ἄρμα καὶ μὲ τὸν ἀτμὸν τὸν φλοῖον τῆς γῆς καὶ μίαν ἡμέραν, ὅτε τὰ πάντα εἶδε καὶ παντοῦ ἐπάτησεν, ἠσθάνθη ἑαυτὸν δυστυχή. Τὸ ἐκτεταμένον πεδίον τῶν θαλασσῶν, οἱ βαθεῖς καὶ ἀτέρμονες ὠκεανοὶ τοῦ ἦσαν ἀκόμη ἀγνωστοί. Ἡ θλίψις τοῦ ἐκέντησε τὴν μεγαλοφυΐαν, τὰ μονόξυλα διεδέχθησαν αἱ τριήρεις, οἱ Λεβιάθαν κατόπιν ἐφάνησαν νάνοι πρὸ τῶν ὑπερωκεανείων καὶ τῶν ὑπερδρῆνωτ, ὅπως καὶ τὰ τελευταῖα ταῦτα θὰ δώσωσι τὰ πρωτεῖα, τὰ ὁποῖα κατέχουν, εἰς τοὺς κολοσσούς τοῦ μέλλοντος.

★

Δὲν ἠρκέσθη ὁμως νὰ πλέῃ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας μόνον. Ἐφ' ὅσον ὁ κόσμος ὁ ἐνάλιος τῶν ὠκεανῶν δὲν κατώρθωνε νὰ τεθῆ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς του, ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐθεώρει ἑαυτὸν ἱκανοποιημένον.

Ἐδημιούργησε λοιπὸν περιβάλλον, ἐνεκλείσθη εἰς τὰ ὑποβρύχια καὶ κατήλθεν εἰς τοὺς πυθμένας.

Αἱ συνομοταξίαι τῶν ζῴων, τὰ ὁποῖα ἔχουσι φωλεὰς εἰς τοὺς ἀνηλίους βράχους τῶν ὠκεανῶν, συνεταράχθησαν ὅταν εἶδον νὰ ταράττεται ἡ γαλήνη των, ἀπὸ τὸν νέον αὐτὸν ναυτίλον.

Ἔως τῆς χθὲς δὲν ἐγιώριζε τοὺς πόλους τοῦ πλανήτου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου μένει, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ κρύψωσιν ἐπὶ πολὺ τὸ μυστικόν των. Ὁ βόρειος καὶ μετ' αὐτὸν ὁ νότιος δὲν δύνανται πλέον νὰ καυχῶνται ὅτι εἶναι παρθένοι. Ὁ ποῦς τοῦ κατακτητοῦ ἐπέθεσεν ἐπὶ τῆς ἀσπίλου χιόνος των τὴν σφραγίδα του. Σήμερον δὲ ὁ «ταλαιπῶρος θνητὸς» ἀναγινώσκει παρὰ τὴν θερμάστραν

του τὰς περιγραφὰς τοῦ Ἀμουσδὲν περὶ τοῦ νοτίου πόλου, ὡς χθὲς ἐνετύφα εἰς τὰς διελέξεις τοῦ Πῆρου διὰ τὸν βόρειον.

★

Τί ἔμεινε τώρα;
 ὦ! οὐδὲν ἄλλο ἐκτὸς τοῦ αἰθέρος. Ἡ γαλανὴ αὐτῇ ἔκτασις, τὸ διαφανὲς αὐτὸ περίβλημα τῆς γῆς, δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀγνωστον.

Διατί ὁ ἄνθρωπος νὰ εἶναι κατώτερος τοῦ αἰετοῦ καὶ ταπεινότερος τοῦ ἱέρακος;

Τὸ κενὸν δὲν τὸν ἐτρόμαξε, τὸ ἀγνωστον ἐνεθάρρυνε τὴν τόλμην του καὶ ἐντὸς ἀλιγίστων ἐτῶν χίλιοι διάφοροι τύποι ἀεροπόρων διασχίζουσι τοὺς αἰθέρας εἰς ὕψη τοιαῦτα, ἀπὸ τῶν ὁποῖων οἱ ἀνθρώπιοι κολοσσοὶ συγχέονται ὡς μικροσκοπικαὶ μυρμηκῶν φωλεαί.

Οἱ χρονογράφοι δὲν προφθάνουσι νὰ σημειώσῃ τὰς ἐπιδόσεις τῆς ταχύτητος, τοῦ ὕψους καὶ τῆς εὐστροφίας, διότι πρὶν ξηρανθῆ ἢ μελάνη, ἢ ὁποῖα ἐσημείωσεν ἓνα ἀριθμὸν, ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς θὰ παύσῃ νὰ εἶναι ὁ ἀνώτερος.

Εἰς μίαν ἀπὸ τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας, τὴν ὁποῖαν ἔχω ἔν' ὄψιν, σημειώνεται εἰς ἀριθμὸς: ὁ Μαυρίκιος Ἰαμπυτῶ διήνησε μὲ τὸ ἀεροπλάνον του 154 χιλιόμετρα τὴν ὥραν καὶ μῶλα ταῦτα, προτοῦ προλάβετε νὰ θαυμάσετε τὴν ἐκπληκτικὴν αὐτῆν ταχύτητα, εἰς ἄλλος ἀεροπόρος θὰ τὴν ὑπερβῆ.

★

Τόπον εις τὸν ἄνθρωπον!
 Αὐτὸ εἶναι τὸ σύνθημά μας. Ναι! τόπον εἰς τὸν ἄνθρωπον: εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ὑδρογείου, εἰς τὰ βάθη τοῦ ὠκεανοῦ, εἰς τὰ ὕψη τοῦ αἰθέρος.

Τόπον εἰς τὸν ἄνθρωπον μὲ τὰς ἀρετάς του, ἀλλὰ πρὸ πάντων μὲ τὰς κακίας του.

Διότι οὔτε ἡ λευκὴ τῆς χιόνος καὶ τῶν πάγων σινδόνη, οὔτε τὰ ὕδατα τῶν ὠκεανῶν, ἀλλ' οὔτε καὶ οἱ αἰθέρες κατώρθωσαν νὰ ἐξαγνίσωσι, ν' ἀποκαθάρωσι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὰς κακίας του.

Ὅπου καὶ ἂν εὐρεθῆ, ὅτι καὶ ἂν τὸν περιβάλλῃ, θὰ μείνῃ πάντοτε ὁ αἰώνιος ἄνθρωπος, ὁ ἐγωιστής, ὁ σκληρὸς, ὁ ἀπάνθρωπος.

★

Ἐκηλίδωσε τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς μὲ τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν του, ἐγέμισε τοὺς πυθμένας ἀπὸ συντρίμματα καὶ ἀπὸ τὰ ναυάγια, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησε καὶ τώρα καὶ εἰς τοὺς αἰθέρας, θὰ γνωρίσῃ τὴν θηριωδίαν του.

Προτοῦ ἀκόμη τὸ ἀεροπλάνον χάριση κάποιου στοιχείου εὐτυχίας εἰς τὸν ἄνθρωπον, προτοῦ προσφέρῃ τὴν γνώσιν, ἰδοὺ

ὅτι ἐτάχθη νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἀγριότητα, νὰ σκορπίσῃ τὸν θάνατον, νὰ ἐξεμέσῃ τὸ πῦρ.

Τὰ κράτη ἔχουσι τὰς λεγεωνάς των, ἔχουσι τὰ δρῆνωτ των· δὲν ἀρκοῦσι. Πρέπει ν' ἀποκτήσωσι καὶ τὸν ἐναέριον στόλον των.

★

Προχθὲς ἀκόμη εἰς τὸ Παρίσι μία ἐφημερὶς ἐπεκαλέσθη τὸν πατριωτισμὸν τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἐξήτησε τὸν ὀβολόν του ὑπὲρ τῆς δημιουργίας ἐναερίου στόλου· δὲν παρήλθον πολλὰ ἡμέραι καὶ τὰ ἑκατομμύρια συνέφευσαν εἰς τὰ ταμεῖα τῆς ἐπιτροπῆς, ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσεν ἢ μικρὰ προσφορὰ τῶν δέκα ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου τῶν ἐργατῶν καὶ αἱ χιλιάδες τῶν δήμων. Καὶ αἱ προσφοραὶ ἐξακολουθοῦσιν· οἱ ναυπηγοὶ τῶν ἀεροπλάνων — συγχωρήσατε τὴν ἔκφρασιν — προσέφερον ἀφιλοκερδῶς τὰ φῶτά των, οἱ ἀεροπόροι ἐγράφησαν ἐθελονταὶ καὶ ὁ λαὸς καταθέτει τὸν ὀβολόν του. Διατί; διὰ νὰ γίνῃ δυστυχέστερος, διὰ νὰ γνωρίσῃ καὶ εἰς τοὺς αἰθέρας τὴν θηριωδίαν του.

★

Τόπον εις τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος δὲν θ' ἀφήσῃ ἀγνοὺς οὔτε τοὺς αἰθέρας!

Θ. Κ. Μ.

ΟΤΑΝ

Ὅταν τὰ δοκιμάσῃς ὄλα:
 πλοῦτη, τιμὸς καὶ μεγαλεῖα,
 καὶ σὲ κανένα δὲν θὰ ναύρησ
 τὴ μαγεμμένη εὐτυχία,

Ὅταν ὁ νοῦς σου ζαλισμένος
 κι' ἀποσταμένη ἢ καρδιά σου,
 νὰ ξεκουράσῃ θὰ γυρίσῃ
 στὰ χρόνια πάλι τὰ παλιὰ σου,

Τότε μὲ πόνο θὲ νὰ νοιώσῃς
 πῶς ἀπ' τὰ πλοῦτη ποῦ ποθοῦσες,
 κι' ἀπὸ τὴ δόξα τὴ μεγάλη
 ποῦ μέρα νύκτα κυνηγοῦσες,

Μόν' ἡ ἀγάπη, αὐτὴ μόνον
 μὲ τὴ ζωὴ μας σφιχτοδένει,
 μ' αὐτὴ γεννιόμαστε στὸν κόσμον,
 δίχως αὐτὴ εἴμαστε ξένοι.

Τότε, ἀργά, θὰ μάθῃς — κρῖμα! —
 ὅτι ἀπ' ὅσα λαχταροῦσες,
 ἀξίζε ἢ ἰδικὴ μου ἀγάπη
 π' ὅταν τὴν εἶχες τὴν πετοῦσες.

Σάμος

ΒΛΗΜΗ ΣΒΟΡΑΚΟΥ

ΛΑΪΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΝ ΤΩ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

(συνέχεια από σελ. 1201 και τέλος)

Σήμερον είναι αποδεδειγμένον ὅτι οἱ **Δῆμοι** τοῦ Ἱπποδρομίου δὲν ἦσαν συναθροίσεις θεατῶν χυδαίων, «ἄγλος», ὅπως ἰσχυρίζονται αἱ πελαλαϊκωμένοι πλέον θεωρία, οὐδ' ἐκινούνητο καὶ ἔδρων ἀπὸ τὸ πάθος τῶν ἱππικῶν ἀγώνων, οἵτινες ἦσαν δι' αὐτοὺς δευτερεύον τι καὶ συμπληρωματικόν. Οἱ Δῆμοι ἐκέκμητο μεγάλην πολιτικὴν σημασίαν, οἱ δὲ ἀρχηγοὶ τῶν ἀπετύχων σπουδαία στρατιωτικὰ ὑπουργήματα ἀνείθοντο δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ δημόσιοι ὑπηρεσίαι, ἐπισκευαὶ τειχῶν κτλ.

Ὁ ἐν τῷ περιωνύμῳ πανεπιστημίῳ τοῦ Λευγόνου Βαυαῶν (Leyde) καθηγητῆς D. Hesseling* παραβάλλει τοὺς **Δῆμους** μετὰ τὰς κοινοτικὰς ἐταιρείαις τῆς Ὀλλανδίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 17ου αἰῶνος, αἵτινες διεδογματίζον σπουδαίον πολιτικὸν πρόσωπον. Γίνεται δὲ νὰ θεωρήσῃ καὶ αὐτὰ τα χρώματα τῶν **Δῆμων** ὡς σημαίας αὐτῶν. Το βέβαιον εἶναι ὅτι ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ ἐλευθέρως ἠδύνατο ὁ λαὸς νὰ ἀποιεῖνται πρὸς τὸν βασιλέα του, ὅπως ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν παραδειγματικῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἀναφέρωμεν κατωτέρω, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐκ τῶν ἐξῆς λόγων τοῦ Ἰουστινιανοῦ :

« **Ἐκκαστος ὁ, που θέλει ἀκινδύνως δημοσιεύει** » .

Οἱ πρὸς τὰ μαινόμενα πλήθη τῶν Πρασίνων λόγοι οὗτοι τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐνέχουσι μεγίστην σημασίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι σαφέστατα διὰ τούτων δηλοῦται ὅτι ὁ λαὸς ἦτο ἐντελῶς ἐλευθέρως νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην καὶ τὴν θέλησίν του.

Εὐτυχῶς ἡ ἱστορία διεφύλαξε πολλὰ γεγονότα, συντρέχοντα εἰς τὴν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ πράγματος. Τὸ πλήθος, ἀποτεινόμενον πρὸς τὸν βασιλέα, ἐφρόντιζε νὰ διατυποῖ τὴν γνώμην ἢ τὸ παράπονον του ὅσον τὸ δυνατόν συντόμως καὶ περιεκτικῶς.

Ἐπὶ σιτοδείας, λυμαιομένης τὴν πόλιν, ὁ Ἰουστινιανὸς ἐδεχθῆ τὴν ἐπίσκεψιν πρεσβέων ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας καὶ ἔδωκε πρὸς τιμὴν των μεγαλοπρεπεῖς τελετὰς ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ — ἅμα τῇ ἐμφανίσει του ὅμως ὁ λαὸς ἐξεφώνησε διὰ μίας, ὑπανιστόμενος τὸ ἄκαιρον τῆς δαπάνης :— **Δολοῖα, εὐθηνίαν τῇ πόλει.**

Ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνην ἀπέδιδεν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ βασιλεὺς. Ὑπάρχουσι δὲ παραδείγματα, δι' ὧν δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ ἀπορρίψωμεν τὴν κρατοῦσαν θεωρίαν, ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἦσαν ἀνεξέλεγκτοι καὶ ἀπολύτως ἐκ τοῦ βασιλέως ἐξαρτώμενοι. Ὁ πραιπόσιτος Νικηφόρος εἶχεν ἀρπάσει ἐπὶ Λέοντος τοῦ Α' τὴν κουμπάρειαν, ἦτοι **μέγα πλοῖον φορηγόν,**

γυναικὸς χήρας. Ἡ δυστυχὴς, μὴ ἔχουσα ποῦ νὰ καταφύγῃ, προσέτρεξεν εἰς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, παιγνιώτας, ζητοῦσα τὴν ἀντίληψίν των. Οὗτοι κατεσκεύασαν μικρὸν πλοῖον καὶ προσῆλθον εἰς τὸ Ἱπποδρομίον, ἱππικοῦ τελουμένου ἀγῶνος. Ἄμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ βασιλέως, ὁ εἶς ἤρχισε νὰ κραυγάζῃ πρὸς τὸν ἕτερον, δεικνύων τὸ πλοῖον :— Χάνε, κατάπιε τοῦτο. Ὁ δὲ ἕτερος ἀπεκρίνατο :— Οὐ δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι. Τότε ὁ πρῶτος εἶπεν :— Ὁ πραιπόσιτος Νικηφόρος κατέπιεν ὀλόκληρον τὸ πλοῖον τῆς χήρας μετὰ τὸ φορτίον του καὶ σὺ οὐκ ἰσχύεις φαγεῖν αὐτό ;

Ὁ βασιλεὺς ἠννόησε καὶ ἐκέλευσε νὰ κατὰ παραχορῆμα ὁ Νικηφόρος, φέρων τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ στολὴν, καὶ νὰ ἀποζημιωθῇ ἢ χήρα ἐκ τῆς περιουσίας του. Τὸ σοβαρώτερον δὲ πάντων εἶναι ὅτι εἰς τὸν Ἱπποδρομὸν ἐξεδηλοῦτο καὶ ἡ δυσμένεια τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα.

Ὁ αὐτοκράτωρ Φωκάς, διατάξας ἱππικὸν ἀγῶνα, ἐβραδυνε νὰ ἀνιῆ εἰς αὐτόν, διότι πῶν τὸ ἐσπέρας πολὺν οἶνον, ἔλασχεν ἐκ καρυβαρίας. Ἀφοῦ δὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὁ δῆμος τῶν Πρασίνων ἐφώνησεν : **Ἀνάτειλον, Φωκά,** μὴ βλέπων αὐτὸν ἀνερχόμενον, ἤρξατο νὰ ὑβρίζῃ, λέγων :

— Πάλιν τὸν καῦκον ἔπιε, πάλιν τὸν ἀπάλεσε.

Μήπως δὲν ἐφθασαν εἰς τοιοῦτον σημεῖον τὸλμης, ὥστε κατὰ πρόσωπον νὰ ἀποκαλέσωσιν αὐτὸν τὸν Ἰουστινιανὸν **Γάβδισρον** καὶ νὰ ἐκφράσωσι φρικώδεις ἀρὰς καὶ χυδαίότητας ἐναντίον του ;

Τίς λησμονεῖ τὸ περιφρημὸν ἐκεῖνο : **«Τὴν Σκλήραιναν βασίλισσαν οὐ θέλομεν, οὐδὲ διὰ ταύτην ἀποθανοῦνται αἱ Μάται ἡμῶν αἱ Πορφυρογέννητοι Ζωὴ καὶ Θεοδώρα ;**

Ἀλλὰ καὶ εἰς μεγάλα ἔργα παρώτρυνεν ὁ λαὸς τὸν βασιλέα. Ὄποτε ὁ Ἡρακλεῖος, ἀποτεθαρορημένος ἀπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιτυχίας τῶν Περσῶν, ἀπεφάσισε ν' ἀλλάξῃ τὴν πρωτεύουσάν του κράτους του, μεταβαίνων εἰς Καρθηγέννην, ὁ λαὸς τὸν συνεκράτησε καὶ τὸν ὄπισσε μετὰ θάρρος, ὑποσχόμενος νὰ ὑποστῇ πᾶσαν θυσίαν, ἤρκει μόνον νὰ ἐσώζετο ἡ πόλις τῶν πατέρων του.

Παραδείγματα τοιαῦτα δὲν εἶναι σπάνια κατὰ τὴν μακροαῖωνα περίοδον τῆς ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας.

Ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ λοιπόν, ἐν μέσῳ τῆς αἴγλης καὶ τοῦ πλούτου τῆς θαυμασίας σκηνοθεσίας, τῶν διαφροστεφῶν λαβάρων καὶ αἰτῶν, τῶν χρυσοπαρῦφων στολῶν τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν ματρωνῶν, ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ πορφυροστολιστοῦ βασιλέως, καθ' ἣν ὥραν παρήλαυον ἐπὶ τῶν μεγαλοπρεπῶν ἀρμάτων των οἱ γραφικῶς ἐνδεδυμένοι Καρουχάριοι, ὁ μέγας Ἑλληνικὸς λαὸς, ὁ ἐξελληνίσας τὴν κοσμοκράτειραν ρωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν καὶ παρὰ τῷ ὁποίῳ ὁ χριστιανισμὸς ἐνίσχυε τὸ ὀρμέμφυτον τῆς ἀνέκαθεν ἐλευθερίου αὐτοῦ ἀγωγῆς, ἐξεδήλου τὴν γνώμην του καὶ ἐξέφραζε τὴν θέλησίν του ἢ δὲ καθόλου ὀργάνωσις τῶν Δῆμων καὶ τῶν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ συγκεντρώσεων δέον, ὅπως δῆποτε, νὰ θεωρηθῇ ὡς εἶδος λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας ἐν τῷ Βυζαντινῷ πολιτεύματι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ δ. φ.
καθηγητῆς

ΒΑΡΕΙΑ ΑΠΩΛΕΙΑ

Θλιβεράν, θλιβερωτάτην εἶδησιν μᾶς ἐκόμισε χθὲς τὸ ἐσπέρας, ἐκ Φαναρίου ἐπανακάμψας ἡμέτερος φίλος.

Ὁ ἱστορικὸς ἰχθύς τοῦ Βαλουκλίου δὲν ὑπάρχει πλέον μεταξὺ τῶν ἐμφύχων ὄντων. Ἡ θλιβερά εἶδησις, διαδοθεῖσα ἀστραπιαίως ἀνὰ τὰ φαναριωτικὰ κύκλα, ἀνεστάτωσεν ἐν ἀκαρεῖ αὐτά. Ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ μετέβη ἀμέσως εἰς Βαλουκλὴ καὶ ἐν προφανεῖ συγκινήσει διεκρίτωσε τὸ γεγονός.

Παιρόμοιον γεγονός ἐπὶ τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν χρονογράφων Θεοφάνους καὶ Νικηφόρου συμβάν «τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ τὴν ἰδίαν στιγμὴν». Ὑπὸ τῶν αὐτῶν χρονογράφων ἀναφέρεται ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τῷ συμβάντι τούτῳ λαμπροτάτη τελετὴ «ἥς ὁμοία οὐκ ὤφθη πώποτε ἐν τῇ βασιλείᾳ». Ὁλος ὁ κλήρος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, φρουρὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅλη φρουρὰ τῶν ἀνακτόρων, περιεβλήθη ἰδιαιτέραν στολὴν, «ἐκ κυανοχρόου ὀλισθητικοῦ μετὰ λευκῶν σειραδίων καὶ παρυφῶν», κατασκευασθεῖσαν ἐν τῷ ἀπιστεύτῳ χρονικῷ διαστήματι τῶν εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν, καὶ ἦν ἐφόρει κατόπιν καὶ ἡ φρουρὰ τῆς πρωτευούσης εἰς ἐθνικὰς συμφορὰς.

Τὸ πλήθος, οὐ γνωστὴ ἢ εὐσέβεια, ὅπερ συνέρρευσε ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἦτο ἀπειρον. Κατὰ τὸν Θεοφάνην, ἐξετείνεται «ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν δύσιν ἀκρότητος τοῦ Ἐβδόμου, μέχρι πάλιν τοῦ πρὸς ἀνατολὴν ἀκρωτηρίου, τοῦ λεγομένου Κυκλοβίου».

Ἡ Α. Θ. Π. προσκαλέσασα τὸν Μ. χαρτοφύλακα καὶ χαλκέντερον μεσαιωνοδίφην κ. Μ. Γεδεῶν τῷ ἀνέθηκε νὰ μελετήσῃ καὶ περιγράψῃ τὴν πομπὴν τῆς τότε τελετῆς, ὅπως καὶ ἡ κατὰ τὴν σήμερον Κυριακὴν τελεσθεσομένη γίνῃ παρομοία πρὸς ἐκείνην.

Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ὑπὸ τῶν κ. Γζῶν Χατζοπούλου, Σόλωνος καὶ Λέοντος Καζανόβα καὶ Λ. Λιμαράκη, διωρίσθη, ὅπως φροντίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς σημερινῆς τελετῆς συμφώνως μετὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ κ. Μ. Γεδεῶν.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ (Πέραν, παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας, Πασαζ' Ὀλίβο). Ἰδρυθῆ παρὰ τοῦ ἱατροῦ καὶ γυναικολόγου μαιευτῆρος κυρίου Ν. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ καὶ ἐργάζεται μετὰ μ. Θεραπεύονται αἱ αἱμορραγίαι, τὰ παθολογικὰ ὑγρά τῆς μήτρας καὶ αἱ παρατοπίσεις αὐτῆς. Πληγαὶ καὶ σφιλις. Ὀγκοὶ καὶ ἀτακτὰ ἔμμηνα. Πονοὶ τῆς μήτρας καὶ ἡ στειρώσις. Ἀναλαμβάνει τὰς ἐγκύους ἀπὸ τὴν ἐγκυμοσύνην μέχρι τοῦ τοκετοῦ, ὑπ' εὐθύνην του, χωρὶς κανένα κίνδυνον. Δωμάτιον ἀναπαύσεως ἰδιαιτέρον.

* Essai sur la Civilisation Byzantine. D. C. Hesseling.

ΤΟ ΘΗΛΥ

Το ἄρρεν καὶ τὸ θήλυ εἶναι ὑπάρξεις, αἵτινε συμπληροῦνται ἀμοιβαίως· ὄθεν δὲν εἶναι, οὔτε δύνανται νὰ εἶναι, ἴσαι. Εἰς τὰ εἶδη τῶν κατωτέρων ζώων, γενικῶς τὸ θήλυ καταβάλλει τὸ ἄρρεν. Εἰς μέγαν ἀριθμὸν κεφαλοπόδων καὶ ἰχθύων καὶ ἔρπετων τὸ θήλυ εἶναι ἀμιγέστερον καὶ ἀρτιώτερον τοῦ ἄρρενος.

Μεταξὺ τῶν θηλαστικῶν, εἰς τὰ εἶδη τὰ ὁποῖα ζῶσι μοναστικῶς, τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θήλυ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους διάγουν. Τὰ πτηνὰ εἶναι μονόγαμα καὶ ἕκαστον ζῆ ἀνεξάρτητον· κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ τῶν ἐρώτων τῶν τῶν ἄρρεν μετιχειρίζεται τὸ θήλυ μετὰ μεγίστης τρυφερότητος. Ἐνίοτε ὁ θάνατος τοῦ ἑνὸς ἐπιφέρει τὸν θάνατον τοῦ ἑτέρου τοῦτο συμβαίνει μεταξὺ τῶν ἀχωρίστων ψιττικῶν.

Ἐπίσης πολλὰ τῶν κτηνῶν δεικνύουσιν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ θήλυ. Τὸ ἄρρεν τῶν φαλαινῶν προτιμᾷ ν’ ἀποθάνῃ ἢ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ θήλυ εἰς τὰς ἐπιθέσεις τῶν φαλινοθηρῶν.

Δυστυχῶς ὁμως τοῦτ’ αὐτὸ δὲν συμβαίνει καὶ διὰ τὴν γυναῖκα. Ἀπὸ τῆς πρωτογενεὺς ἐποχῆς τῆς ὑπῆρξε τὸ δυστυχέστερον πλάσμα τῆς γῆς. Ὁ κτηνώδης σύντροφός της — ὁ ἀνὴρ πάντοτε μετεχειρίσθη αὐτὴν μετὰ σκληρότητος καὶ ἀγριότητος. Θὰ ἦτο περιττὸν ν’ ἀναγράψωμεν, ὅτι «τὸ πρῶτον οἰκιακὸν ζῶον τοῦ ἀνδρὸς ὑπῆρξεν ἡ γυνή».

Ὁ ἔρως, τὸ αἶσθημα τῆς τρυφερότητος πρὸς τοὺς ἀσθενεστέρους, εἰς τὸν πρωτογενῆ ἀνδρα δὲν ὑφίσταται. Σήμερον ἡ γυνὴ εἶναι ἀσθενεσττέρα τοῦ ἀνδρὸς, ὄθεν παντοτε ὑπῆρξεν ἡ δούλη, τὸ θυμια.

Παρ’ ἅπασιν τοῖς ἀγρίοις λαοῖς ἡ γυνὴ ἀσχολεῖται εἰς τὰς σκληροτέρας τῶν ἐργασιῶν· συνήθως αὐτὴ μεριμνᾷ διὰ τὴν διατροφήν τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ ἀγρίου συντρόφου της, ὅστις τὴν κτυπᾷ καὶ τυραννεῖ ἀνευ ἀφορμῆς. Ἐν Αὐστραλίᾳ ἡ γυνὴ εἶναι ἐν οἰκιακὸν ζῶον, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει διὰ τὰς σαρκικὰς ἡδονάς, τὴν παραγωγὴν καὶ συχνὰ διὰ τὴν διατροφήν. Ὁ Ὀλντφίελντ γράφει:

«Ὁ ἀγριος λογιζει τὸν σκύλλον του καὶ τὴν γυναῖκά του ὡς δύο πράγματα ἴσα. Καὶ τότε σκέπτεται τρυφερῶς αὐτά, ὅτε ἤδη ἔχει καταφάγει ἀμφοτέρωτα».

Ἡ καλλονή, ἀντὶ νὰ σώξῃ τὴν γυναῖκα, βαρύνει μᾶλλον τὴν δυστυχίαν της. Ἡ καλλονὴ μιᾶς νεανίδος τῆς Αὐστραλίας προκαλεῖ ἀτελεύτητον σειρὰν βασάνων καὶ δουλείας εἰς διαφόρους κυρίους, τραυματισμῶν ζηλοτύπων καὶ ζηλοφθονίας ὑπὸ τῶν ἄλλων γυναικῶν. Ἀλλὰ πλὴν τῶν ἀτελεστέρων φυλῶν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἡμερώτεροι λαοὶ — ἐν οἷς Ἕλληνας, Ρωμαῖοι, Κινέζοι, Ἀραβες — κατεπίεσαν κτηνωδῶς τὴν γυναῖκα. Ὁ μέγας φιλόσοφος τῆς Ἀγγλίας Σπένσερ γράφει:

«Ἡ χρονία καταπίεσις ἐπιφέρει τὴν «φυσικὴν ἐλαττωματικότητα». Ἡ φυσικὴ δ’ αὕτη ἐλαττωματικότης τείνει εἰς τὸν ἀφανισμόν τῶν αἰσθημάτων ἐκείνων, αἵτινα θὰ ἠδύναντο νὰ συγκρατήσωσι τὴν καταπίεσιν. Συνήθως μεταξὺ τῶν ἀτελεστέρων φυλῶν, ἡ ὄψις τῶν γυναικῶν εἶναι ὀλιγώτερον θελκτικὴ ἐκείνης τῶν ἀνδρῶν. Παρατηρήθη εἰς τοὺς Πούτσοαχ, οἵτινες ἔχουσι κοντοὺς ἀνδρας καὶ ἀκόμη χαμηλοτέρας γυναῖκας, ὅτι «οἱ ἀνδρες εἶναι

ἀσχημοί, ἄλλ’ αἱ γυναῖκες εἶναι ἀσχημότεραι αὐτῶν». Τὸ αὐτὸ γράφει ὁ Γκούτζλαφ διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Κορέας: «Αἱ γυναῖκες εἶναι ἀσχημότεραι, ἐνῶ οἱ ἀνδρες εἶναι οἱ ὠραιότεροι τῶν Ἀσιατῶν».

Ἐκ τούτου προκύπτει ὅτι ἂν ἡ γυνὴ ἀπέβῃ ἀσχημος καὶ ἀδύνατη παρὰ τοῖς ἀγρίοις, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τοὺς ὄρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους αὕτη ἔζη. Καὶ οἱ ὄροι οὗτοι ἐπέφερον τὸν ἐκφυλισμὸν τῆς γυναικός.

Οὕτως ἡ καταπίεσις τῆς γυναικός ἐπιφέρει τὸν φυσικὸν καὶ ψυχικὸν αὐτῆς ἐκφυλισμὸν. Τώρα ὁ καθ’ ἡμᾶς πολιτισμὸς θὰ κτυπήσῃ τὰς προλήψεις θὰ ἐλευθερώσῃ ἐντελῶς τὴν γυναῖκα ἐκ τῆς τυραννίας—ὕλικῆς, ἠθικῆς—τοῦ ἀνδρὸς καὶ θ’ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν τὴν προτερηματικὴν, τὴν ὁποῖαν ἔλαβε παρὰ τῆς φύσεως. Νὰ γεννᾷ τουτέστι τέκνα ὠραῖα καὶ ὑγιᾶ, νὰ ἀνατρέφῃ καὶ νὰ ἐκπαιδεύῃ αὐτὰ καὶ νὰ καλλιεργῇ τὰ ἀλτροῦστικά τῆς μητρὸς συναισθήματα καὶ μέχρι τῶν ἀσθενῶν καὶ πασχόντων.

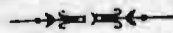
Ποῖα ἀποστολὴ εὐγενεσττέρα αὐτῆς; Ἐν τῷ μερισμῷ τῆς ἀνθρωπίνης σκοπιμότητος αὐτὸ τὸ μέρος ἀνήκει εἰς τὴν γυναῖκα.

Καὶ σήμερον ἀκόμη, ἐν τούτοις, εἰς τὰ κατώτερα κοινωνικὰ στρώματα ἡ γυνὴ λογιζεται ὡς κτήνος καὶ ἐξανωγκάζεται νὰ ἐργάζεται εἰς τοὺς ἀγρούς ἢ, χειρότερον, ἐντὸς τῶν ἐργοστασίων, πρὸς βλαβὴν τῆς ὑγείας καὶ τῶν τέκνων της, τὰ ὁποῖα ἐγκαταλείπει εἰς ξένας χεῖρας διὰ νὰ κερδίσῃ τὸν ἐπιούσιον. Σιωπῶμεν διὰ τὰς γυναῖκας ἐκεῖνας, αἵτινες ἐπιδιώκουσι νὰ ἐξισωθῶσι πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τῆς χειραφετήσεως. Πρόκειται βεβαίως περὶ δυστυχῶν ὑστερικῶν πλασμάτων. Τέλος εἰς τὰς ἀνωτέρας κοινωνικὰς τάξεις αἱ γυναῖκες εἶναι ἀντικείμενον πολυτελείας. Καλλιεργοῦν τὴν ματαιοδοξίαν των, παντὸς εἶδους διασκεδύσεις καὶ πάθη. Τὸ ὀκνηρὸν καὶ ἐκφυλὸν περιβάλλον, εἰς τὸ ὁποῖον ζῶσιν, ἐπαυξάνει τὰ φυσικὰ αὐτῶν ἐλαττώματα, καταστρέφει τὸν χαρακτῆρά των, ὑποσκάπτει τὴν ὑγείαν των, καθιστῶν αὐτὰς ἀνυποφόρους συζύγους, κακίστας δὲ μητέρας.

Π. Γ. Η.

ΠΑΝΙΟΝ ΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΕΝ ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΙ

Ὅσοι φθάνετε εἰς Κερασούντα, νὰ ζητήσετε τὴν Pension Θεοφίλου. Ἐκεῖ θὰ εἴρετε δωμάτια ὑγιεινότερα καὶ ἀναπαυτικά, τροφὴν πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν, οἰκιακὴν, προσέτι θαυμασίαν γελωτοθεραπείαν χάρις εἰς τὸν φαιδρότατον καὶ διαχυτικώτατον διευθυντὴν της, διὰ τὸν ὅποιον εἶσα καὶ ἂν εἴπωμεν εἶναι πάντοτε ὀλίγα ἀπέναντι τῆς ἀληθινῆς ἀπολαύσεως, τὴν ὁποῖαν παρέχει εἰς τοὺς ξένους του.

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παριστᾷ τὴν εἰσοδὸν τῆς Pension μετὰ τινῶν ταξιδιωτῶν.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

—*—

Πολλάκις ἐδημοσιεύσαμεν περικοπὰς καὶ γνώμας ἐκ τοῦ δημοσιευομένου ἔργου τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Marcel Prevost : «Lettres à Françoise Maman». Σήμερον δὲν κρατούμεθα νὰ μὴ παραθέσωμεν ὁλόκληρον τὸ περὶ τῶν πρώτων μαθημάτων κεφάλαιον, διότι νομίζομεν ὅτι εἶναι ἐνδιαφέρον ὄχι μόνον εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὄνειροπολοῦσι τὴν ἐθνικὴν μας παιδευσιν τελείαν. Πιστεύομεν ὅτι θὰ μελετηθῆ ἑπαρκῶς.

Ἀνάγνωσις καὶ γραφή.

Τὰ παιδιά εἰς ἡλικίαν ὀκτῶ ἐτῶν γνωρίζουσι ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι ἔστω καλλίτερον πολλῶν ὁμιλήκων τῶν. Ἐν τούτοις δὲν φρονῶ ὅτι ἔφθασεν ἡ στιγμή νὰ τὰ διδάξωμεν καὶ πλέον τούτου οὐδέν. Ἐξηγοῦμαι : Προτοῦ μάθουν τελείως καὶ εὐχερῶς ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι, ὑποστηρίζω ὅτι δὲν πρέπει καμμίαν γνώσιν νὰ διοχετευθῆ εἰς αὐτὰ μέσον τοῦ βιβλίου. Ἐφ' ὅσον τὸ βιβλίον δὲν καταστῆ ἄμεσος συνομιλητὴς μας, ὅστις νὰ μᾶς ὁμιλῆ ὡς ζῶσα ὑπαρξίς, ἐφ' ὅσον ὁ νέος καταβάλλῃ κάποιαν προκαταβολικὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνάγνωσιν, διατί νὰ ἐπαυξάνωμεν τὴν δυσκολίαν; Ποῖος λογικὸς ἄνθρωπος, θέλων νὰ διδαχθῆ γνώσιν τινα, θὰ προτιμήσῃ νὰ τὴν μάθῃ εἰς γλώσσαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐννοεῖ; Τὸ πρόγραμμα μᾶς λοιπὸν ἄς ᾖ ἡ ἐξακολούθησις τῆς προφορικῆς διδασκαλίας καὶ ἡ τελειοποίησις τοῦ παιδὸς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν γραφήν.

Τὰ δύο μυστικὰ.

Ἄς ἐξακολουθήσωμεν λοιπὸν τὴν προφορικὴν διδασκαλίαν, τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποιοῦμεν προτοῦ τὸ παιδίον μάθῃ ν' ἀναγινώσκῃ, διδασκαλίαν πάντοτε ἐποπτικὴν, οὕτως ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ στηρίζῃ καὶ νὰ συνδέῃ τὰς ἀληθείας, τὰς ὁποίας ἐδιδάχθη χθὲς, με' ὅσας θὰ μάθῃ σήμερον. Ἐνὶ λόγῳ ἡ γνώσις δὲν πρέπει νὰ ἔρχεται μετέωρος. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον μυστικὸν τῆς διδασκαλίας· τὸ δεύτερον εἶναι νὰ διδάσκωμεν πάντοτε τὰ ἴδια πράγματα, μεταβάλλοντες μόνον τὸ βᾶθος καὶ τὴν ἔκτασιν.

Ἄς ἐξηγήσω ἐν πρώτοις τὸ πρῶτον μυστικόν :

Τὴν γεωγραφίαν ἐννοῶ νὰ διδάσκηται ὡς ἑξῆς : Ἄς χαρσχηθῆ εἰς τὸν πίνακα τὸ σχέδιον τῆς αἰθούσης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐν σημείον θὰ δεικνύῃ τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν κατέχει ὁ μαθητὴς, καὶ ἐν ἄλλο τὴν θέσιν τοῦ διδασκάλου. Ἐπειτα δὲ ἄς σχεδιασθῶσι τὰ πέριξ τῆς αἰθούσης, ἔπειτα τὰ πέριξ τῆς οἰκίας, ἡ πόλις ἢ τὸ χωρίον, ὁ γειτονικὸς ποταμὸς, τὰ βουνά, τὸ κράτος, ἡ Εὐρώπη καὶ τέλος ἡ γῆ.

Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν. Ἄς μὴ διδαχθῆ ὁ μικρὸς τοὺς Φαραῶν καὶ τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὐάν, προτοῦ μάθῃ τὰ πλησιέστερα ἱστορικὰ γεγονότα, ὁ δὲ διδασκάλος ἄς ἀρχίσῃ τὸ ἱστορικὸν μάθημα ὡς ἑξῆς : Ζῆς εἰς ἓν ἔτος, τὸ ὁποῖον καλεῖται «χιλία

ἐννεακόσια δώδεκα», εἶσαι μικρὸς Γάλλος, ἄς ἐξηγήσωμεν τί σημαίνουν αὐτὰ· καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας, ὄχι ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς, ἀλλ' ἀπὸ τὴν τρίτην τῆς δημοκρατίας καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν τελευταῖόν τῆς, τὸν σημερινὸν πρόεδρον.

Καὶ τοῦτο εἶναι πολὺ λογικόν, ἀφοῦ, ὅταν θέλωμεν νὰ διδάξωμεν εἰς τὸ παιδί μᾶς τὴν ἱστορίαν τῆς οἰκογενείας του, ἀρχίζομεν ἀπὸ τὸν πατέρα του, τὸν πάππον του καὶ προχωροῦμεν.

Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται καὶ εἰς τὸ μάθημα τῆς ἀριθμητικῆς καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα.

Ἄξιωμα : Κάθε πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θὰ διδαχθῆ εἰς τὸ παιδί, πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς κέντρον καὶ βάσιν αὐτὸ τὸ παιδί καὶ νὰ συνδέεται πρὸς τὸ κέντρον τοῦτο διὰ συνεχοῦς ἀλύσεως.

Τὸ δεύτερον μυστικὸν εἶναι νὰ διδάσκωμεν «πάντοτε τὰ ἴδια πράγματα»· αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην ν' ἀναπτύξω τὴν ἰδέαν μου ταύτην. Μοῦ φαίνεται παράλογον νὰ διδάσκωμεν εἰς τὰ παιδιά μᾶς πῶτον τὴν ἱστορίαν τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν Περσῶν καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος τὴν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας μέχρι τοῦ 1860. Ἐν μέγα χάος δημιουργεῖται ὁμοιον πρὸς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπίσης σχηματίζεται ὅταν διδάσκωμεν πρῶτον μὲν τὴν γεωγραφίαν τῆς Ἀφρικῆς καὶ μετὰ ταῦτα τὴν τῆς Γαλλίας.

Πῶς θ' ἀποφύγωμεν τοῦτο ;

Διδάσκοντες τὰ αὐτὰ πράγματα πάντοτε. Ἦτοι εἰς ἕκαστον κλάδον τῆς διδασκαλίας τὸ χθρσινὸν μάθημα νὰ περιέχεται πάντοτε εἰς τὸ σημερινόν, ἀμφοτέρω εἰς τὸ μάθημα τῆς αὔριου καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Μὴ μοῦ παρατηρήσετε ὅτι θὰ ἔλθῃ στιγμή, καθ' ἣν ἡ ποσότης τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ διδαχθῶσι εἰς ἓν μάθημα, θὰ ὑπερβῆ τὰς ὥρας τοῦ μαθήματος τούτου. Διότι εἰς τὸ τέλος τῶν σπουδῶν τῆς δευτεροβαθμίου ἐκπαιδείσεως πρέπει, διὰ νὰ ἐμβαθύνῃ ὁ μαθητὴς, νὰ χωρισθῆ ἢ ἕλη ἐκάστου κλάδου τῆς ἐπιστήμης. Ἄλλ' αὐτὴ ἡ διαίρεσις δὲν εἶναι πλέον ἐπικίνδυνος· ὁ μαθητὴς γνωρίζει τὰ ἐνωτικὰ σημεῖα καὶ τοὺς κυριωτέρους κρίκους τῆς ἀλύσεως.

Αὐτό, ἄλλως τε, εἶναι καὶ τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ ἡ φύσις αὐτῆ, ἢ ὁποῖα παρέχει ἕκαστον ἔτος τὸ αὐτὸ θέαμα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδιοῦ καὶ τὰ νεανικά του βλέμματα βαθμηδὸν βλέπουσι καθαρότερα, βαθύτερα καὶ προσεκτικώτερα εἰς τὴν σταθερὰν φύσιν.

Τὰ ἀποτελέσματα.

Χάρις εἰς τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ἐκπαιδείσεως τὰ παιδιά ἀπὸ τῆς μικροτέρας ἀκόμη ἡλικίας θὰ δύναται νὰ ἔχωσι εἰς τὸ πνεῦμά των γενικὴν γνώσιν περὶ ἐκάστου κλάδου τῆς ἐπιστήμης. Περιττὸν βέβαια νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ γενικὴ αὐτὴ γνώσις θὰ εἶναι ἀρκετὰ περιορισμένη, ἐν τούτοις ἀποτελεῖ πάντοτε μίαν βάσιν. Βλέπει τὴν πατρίδα του ὡς ἐν ζῶν πρόσωπον, γεννηθὲν τὴν δεῖνα ἐποχὴν, με' ὀρισμένον χαρακτήρα, ὑποστὰν τοιοῦτους ἢ τοιοῦτους ἀγῶνας καὶ κατέχον σήμερον τοιαύτην θέσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν λοιπῶν κρατῶν.

Οὐδέποτε ἐπὶ παραδείγματι θὰ δώσω εἰς τὸν μικρὸν μαθητὴν μου νὰ διαιρέσῃ τὸ 593946 διὰ τοῦ 864, ἀλλὰ με' ἐν μικρὸν παιγνίδιον κύβων θὰ προσπαθῆσω νὰ τῷ αἰσθητοποιήσω τὸν διαιρετόν, τὸν διαιρέτην, τὸ πηλίκον καὶ τὰ ὑπόλοιπα.

Δι' αὐτὸ ἐπαναλαμβάνω :

Διδάξτε ἀπ' εὐθείας τὰ πράγματα εἰς τὸ παιδί καὶ μὴ παρεμβάλλετε τὰ συμβολικὰ σημεῖα (ἀριθμοὺς, γράμματα, λέξεις, βιβλία) μεταξὺ τῶν πραγμάτων καὶ αὐτοῦ.

Καὶ ἀκόμη πολὺ μετὰ ταῦτα, ἀφοῦ τὸ παιδί «μάθῃ νὰ διαβάσῃ», πάλιν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐννοῇ καλλίτερον τὴν προφορικὴν διδασκαλίαν, παρὰ τὴν διὰ τοῦ βιβλίου. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι «δὲν εἰσέρχεται» ἀκόμη νὰ διαβάσῃ καὶ νὰ γράφῃ. Τὰ σημεῖα δὲν τοῦ εἶναι προσεῖα εἰς τὸν ἴδιον βαθμὸν ὡς οἱ λόγοι. Διατί λοιπὸν νὰ ἐπιστεῦσωμεν τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν τὸ παιδί θὰ γνωρίζῃ ἀληθινὰ νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ ;

Ἡ ἀνάγνωσις.

Ὅταν λέγωμεν εἰς τὸ παιδί «διάβασε» ἢ «γράψε» καὶ τὸ ἀφίνομεν μόνον του νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν μᾶς, τὸ καταδικάζομεν πολὺ σπανίως δὲ θὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἔργασίαν σημαντικὴν, διότι ἡ προσοχὴ του πάντοτε περισπᾶται. Πρὸς τοῦτο συμβουλευσάτε τὰ παιδιά σας ν' ἀναγινώσκουν καὶ νὰ γράφουν ὑψηλοφώνως.

Τὸ σύστημα τοῦτο, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔλκει τὴν προσοχὴν τοῦ παιδιοῦ, ἔχει καὶ τὸ μέγα πλεονέκτημα ὅτι δίδει εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς λέξεις κάποιαν αἰσθητὴν ὑπόστασιν. Ἐπειὰ πλεονεκτήματα : τὸ παιδί μανθάνει ν' ἀναγινώσκῃ ὑψηλοφώνως, τοῦθ' ὅπερ σχεδὸν οὐδὲν παιδίον γνωρίζει, μανθάνει τὴν ὀρθογραφίαν καὶ ἐνδυναμώνει τὴν μνήμην του.

Τὸ βιβλίον.

Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης μίαν ἡμέραν, ὄχι καὶ πολὺ μεμακρυσμένην, τὸ παιδίον θ' ἀναγινώσκῃ καὶ θὰ γράφῃ τόσον εὐκόλως καὶ θὰ ἐννοῇ τὸν γραπτὸν, ὅσον ἐννοεῖ καὶ ὁμιλεῖ τὸν προφορικὸν λόγον. Τότε θὰ εἰσαγάγω τὸ βιβλίον ὡς μέσον διδασκαλίας.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης τὸ βιβλίον δὲν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν, εἰμὴ νὰ διδάξῃ τὴν ἀνάγνωσιν, διότι ἀπέφυγα ἐπιμελῶς μέχρι σήμερον νὰ δώσω πρὸς ἀνάγνωσιν θέμα διδασκαλίας· τοῦ ἔδιδον ἀπλοῦστατα ἑλαφρὰ διηγήματα, ὠραίας καὶ ἐλκυστικὰς περιγραφὰς, διὰ λόγους κλπ.

Ἄλλὰ προκειμένου τώρα νὰ εἰσαγάγωμεν τὸ βιβλίον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, ποῖον βιβλίον πρέπει νὰ προτιμήσωμεν ; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα. Ὅυγιζομαι φοβερὰ ὅταν βλέπω τὸ παιδίον κατὰ τὰς πρώτας σπουδὰς του νὰ ἔχῃ τρεῖς ἢ τέσσαρας γραμματικὰς, ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ γεωγραφίας, δωδεκάδα ἱστοριῶν κλπ. Διατί κάμνουν αὐτὰ οἱ παιδαγωγοὶ μᾶς ; Διὰ νὰ δώσουν ἔργασίαν εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα ; Ἐκτιμῶ πολὺ τὰ ἐκδοτικὰ καταστήματα, ἀλλὰ δὲν φρονῶ ὅτι χάριν αὐτῶν πρέπει νὰ θυσιάσωμεν τὸν ἐγκέφαλον τῶν παιδιῶν μᾶς.

Θὰ συστήσω λοιπὸν : Κατ' ἀρχὰς μίαν ὀλιγόλογον γραμματικὴν, μετὰ ἐν ἢ δύο ἔτη ἑτέραν περιέχουσαν τοὺς ἰδίους κανόνας μετὰ τὴν ἰδίαν ἐκφράσιν, ἀλλὰ μετὰ περισσοτέρους ἀναπτύξεως. Τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἀριθμητικὴν καὶ τὴν γεωγραφίαν.

Ἐπὶ τούτοις πρέπει νὰ τὰ δημιουργήσωμεν.

ΜΑΡΚΕΛΟΣ ΠΡΕΒΩ
τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΝΕΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Είς τὴν ἰατρικὴν ἀκαδημίαν τοῦ Βερολίνου ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ σοφοῦ βακτηριολόγου Wasserman νέον σύστημα θεραπείας τοῦ καρκίνου καὶ τῶν σχετικῶν ἀσθενειῶν. Ἡ θεραπεία συνίσταται εἰς ὑποδορεῖους ἐνεσεῖς σκευασίας περιεχοῦσης eosine, tellurium καὶ selenium. Πειράματα ἐγένοντο ἐπὶ ποντικῶν. Μετὰ τὴν τετάρτην ἔνεσιν παρήλθον τὰ πρῶτα καρκινώδη συμπτώματα καὶ μετὰ τὴν δεκάτην ἡμέραν τὰ ζῶα εἶχον θεραπευθῆ τελείως. Ὁ καθηγητὴς Wasserman προσθέτει ἐν τούτοις ὅτι ἀπὸ τοῦδε δὲν εἴναι νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν θεραπείαν τοῦ καρκίνου καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΕΙΣ ΙΑΠΩΝΙΑΝ

Εἰσαχθὲν ἀπὸ εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐτῶν τὸ τηλέφωνον ἐν Ἰαπωνίᾳ, κατ'ἀρχὰς ἐθεωρήθη ὡς πρακτικῶς ἀνωρελές, ἐν τούτοις σήμερον λειτουργεῖ ὡς μέσον ἀπαρξίτητον τῆς ἐπικοινωνίας καὶ εὐρίσκειται ἐγκατεστημένον ὀχι μόνον εἰς τὰς μεγαλόπολεις, ἀλλὰ καὶ εἰς χωρία ἀκόμη. Ἡ κυβέρνησις ἐξώδευσε περὶ τὰ 30 ἑκατομμύρια γέν (70 ἑκατομ. φράγκα) καὶ τὸ τηλεγραφικὸν δίκτυον ἀπλοῦται εἰς 470 χιλιόμετρα. Ἡ διάδοσις αὐτῆ τοῦ τηλεφώνου δὲν ἴσχυται βέβαια πρὸς τὴν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, ἐπειδὴ ἀπὸ τὸ 1909 αἱ τιμαὶ ἠλαττώθησαν· κατὰ τὸ 1912 θ' αὐξηθῆ κατὰ τινὰς χιλιάδας ὁ ἀριθμὸς τῶν τηλεφωνικῶν σταθμῶν, οἵτινες θ' ἀπαιτήσουν ἑξαπλάσιον 18,200,000 γέν, ἤτοι 47 περίπου ἑκατ. φράγκα. Αἱ αἰτήσεις ἐγκαταστάσεως συνοδεύονται διὰ καταβολῆς 15 γέν, ἤτοι 39 φράγκων. Ἡ ἐτήσια πληρωμὴ εἶναι ἀπὸ 40—60 γέν, ἤτοι 103—154 φράγκα, κατὰ τὴν πόλιν. Ἄλλοτε ἐφθνον μέχρι 2000 ἐτησίως καὶ σήμερον δ' ἐτι πληρώνουσιν εἰς πόλεις τινὰς 500 φράγκα.

Ἡ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ἐδημοσιεύθη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς ἐν Γαλλίᾳ. Γενικὸς πληθυσμὸς ἀναγράφεται 39,601,509, τοῦθ' ὄπερ ἀποτελεῖ ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἀπογραφῆς τοῦ 1906 αὐξήσιν 349,264 κατοίκων. Ἡ βία μὲν, ἀλλὰ κανονικὴ αὐξήσις, παρατηρεῖται εἰς 23 μόνον ἐπαρχίας, ἐνῶ εἰς τὰς ἄλλας παρατηρεῖται τάσις ἐλαττώσεως τοῦ πληθυσμοῦ. Εὐνόητον εἶναι ὅτι αἱ περισσότεραι ἀγροτικαὶ περιφέρειαι θισιάζονται, διδουσαι τὸν πληθυσμὸν εἰς τὰς πόλεις. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω σημειωμένου ἀριθμοῦ 1,132,696 εἶναι ξένοι. Ὁ νόμος τοῦ 1889 ἐπὶ τῆς ἐθνικότητος δὲν κατώρθωσε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσροὴν τῶν ξένων, διὰ τὴν ὁποίαν σκέπτονται νὰ θέσωσιν εἰς ἐνέργειαν μέσα αὐστηρότερα.

ΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΒΟΡΟΙ ΑΛΠΕΙΣ

Ὁ ἄλπινισμός, ὡς ἀποκαλεῖται τὸ ταξίδιον ἐπὶ τῶν Ἄλπεων, ἀποτελεῖ ἀπὸ ἑνὸς αἰῶνος τὴν καλλιτέραν ἀπόλαυσιν τῶν περιηγητῶν. Ἡ ἀνάβασις εἰς τὸ Λευκὸν ὄρος προσελκύει κατ' ἔτος ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας ἐπιστήμονας ἢ καὶ ἀπλῶς περιέργους, ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπαναλάβωσι τὰ κατορθώματα τοῦ Balmat καὶ τοῦ Saussure. Αἱ ἀναβάσεις αὗται εἶναι ἀπηλλαγμέναι καὶ δυστυχημάτων, τὰ ὅποια καταχωροῦνται ἐτησίως εἰς τὴν ἰδιαίτερον στατιστικὴν τοῦ μαρτυρολογίου τῶν Ἄλπεων. Κατὰ τὸ 1911 σχετικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων δὲν ἦτο ὡς ὁ τῶν προηγουμένων ἐτῶν, διότι οἱ εἰς τὰς Ἄλπεας εὐρόντες τὸν θάνατον ἀνῆλθον εἰς 112, ἐξ ὧν 11 γυναῖκες. Εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν πρέπει νὰ προσθήσῃτε καὶ 20 τοῦλάχιστον, οἵτινες εὐρον τὸν θάνατον, ζητούντες συγκινητικὰς ἐντυπώσεις καὶ τῶν ὁποίων τὰ σώματα δὲν ἀνευρέθησαν. Κατὰ τὰ δέκα προηγούμενα ἔτη ἀνεγράφησαν ὑπὲρ τὰ χίλια θύματα. Ἡ ἀνάβασις εἰς τὰς Ἄλπεας ἀρκεται ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου καὶ λήγει τὸν Σεπτέμβριον ἑκάστου ἔτους. Ὁ Ἰούλιος ἀριθμεῖ τὰ περισσότερα θύματα.

Ἡ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΚΙΝᾶ

Ἡ ἐπανάστασις ἐν Κίνα δὲν εἶναι μόνον πολιτικὴ, ἀλλὰ ἐπιστημονικὴ καὶ κοινωνικὴ. Οὕτως ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰ σχολεῖα. Μέχρι σήμερον εἰς τὰς προκαταρκτικὰς σχολὰς οἱ μικροὶ Κινέζοι ἐδιδάσκοντο ἐπὶ συλλογῶν βιβλίων κειμένων, ἠγανκάζοντο δὲ ν' ἀποστηθίσουν ρητὰ καὶ γνωμικὰ προαιωνίου φιλοσοφίας, τῶν ὁποίων δὲν ἠδύνατο ν' ἀντιληφθῶσι τὸ νόημα. Τὸ σύστημα τοῦτο κατηργήθη καὶ τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Κίνας· νέα ἐκπαίδευσις θὰ εἰσαχθῆ σύμφωνα μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς κοινωνικῆς προόδου.

Ο ΠΑΝΑΜΑΣ

Πλησιάζει ἡ μεγάλη ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ ἔχη περατωθῆ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἔργον τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς δύο ὠκεανούς νὰ ἐναγκαλισθῶσι. Μερικοὶ μῆνες ἐργασίας ἀπέμειναν. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους ἐξώρυσαν 12 ἑκατομμ. κυβικὰ μέτρα γῆς, ὑπολείπονται δὲ μόνον 16 ἀκόμη. Ἡ γιγαντιαία αὕτη ἐργασία βοηθεῖται ἀπὸ τελειότατα μηχανήματα. ἐν τούτοις ἀπασχολεῖ στρατὸν ὄλον μηχανικῶν καὶ λεγεῶνας ἐργατῶν. Τὰ πανύψηλα προχώματα, τὰ ὁποία ἀποτελοῦν τὸ μεγαλύτερον διὰ βέτον armé κτισθὲν ἐν τῷ κόσμῳ οἰκοδόμημα, θ' ἀνοιχθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα τὴν 1 Ἰουλίου 1913.

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΟΣ

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ θνησιμότης ἀνῆλθεν εἰς 20 ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐτησίως. Ἡ ἀναλογία αὕτη εἶναι μέγιστη, πρὸ πάντων δὲ ἀν συνδυασθῆ μὲ τὴν παρατηρουμένην ἐν Γαλλίᾳ ἐλάττωσιν τῶν γεννήσεων. Ἐν Νορδηγίᾳ ἡ θνησιμότης εἶναι 14 ἐπὶ τοῖς χιλίοις, ἀν δὲ καὶ ἡ Γαλλία κατέλθῃ μέχρις αὐτῆς, θὰ περισώζῃ 240,000 ὑπάρξεις ἐτησίως. Αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀκαδημίαι, τὰ κοινωνικὰ σωματεῖα, ὁ τύπος καὶ ἡ κυβέρνησις πολὺ ἀγωνίζονται κατὰ τῆς θνησιμότητος. Εἶναι παρατηρημένον ὅτι ἡ θνησιμότης τῶν ἀρτιγεννητῶν χωρὶς νὰ ἦ ἐλαγίστη, δὲν εἶναι βαθμοῦ ἀνησυχαστικοῦ. Ὡστε πρέπει νὰ καταβληθῶσι προσπάθειαι πρὸς διατήρησιν εἰς τὴν ζωὴν τῶν νέων καὶ νὰ πολεμηθῶσιν ὅλαι αἱ μαστίζουσαι τὴν ἀνθρωπότητα νόσοι. Τὰ μέσα τῆς ἀπομονώσεως καὶ θεραπείας τῶν φθισιῶντων ὑπολείπονται πολὺ πρὸ πάντων εἰς τὰς πόλεις. Ἐπιθεωρήσεις σχολικῆς ὑγιεινῆς, παρά τας τῶν διακοπῶν καὶ ταξίδια σχολικὰ ἐπιβάλλονται. Ἐπίσης ἐπείγουσα θεωρεῖται καὶ ἡ κατασκευὴ οἰκιῶν φωτεινῶν, εὐρυχώρων καὶ ὑγιεινῶν.

Ἐσχάτως ἡ Ἀμερικανικὴ Γερουσία ἐψήφισεν εὐχὴν ὅπως εἰς ὅλα τὰ κράτη τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ καθιδρύματα συντελέσωσιν εἰς τὸν κατὰ τῆς θνησιμότητος ἀγῶνα. Πρὸς τοῦτο συνέστησε κοινωνικὰ γραφεῖα, αἰθούσας γευμάτων καὶ ἀναπαύσεως, κανονισμὸν τῶν ἐργασίμων ὥρων συμφώνως πρὸς τὴν ὑγιεινὴν. Ὁ γαλλικὸς νόμος παρεχώρησεν εἰς τὰς ἐργατρίδας ἀνάπαυσιν ὠρισμένην πρὸ καὶ μετὰ τὸν τοκετὸν καὶ ἄλλας τινὰς ἀνέσεις.

Ἄργος

Bazar Métropolitain

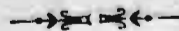
ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΥΡΩΔΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. & Ι. ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ

Ἐν Γαλατᾷ,

ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Τοῦνελ, ἀριθ. 23.

Ἐν τῷ ἀρχαίῳ τούτῳ καταστήματι εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀληθῶς μετριωτάτης Μυρωδικὰ παντὸς εἶδους τῶν ὀνομαστοτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ εἶδη Νεωτερισμοῦ. Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸ ὁμογενὲς δημόσιον τὸ μοναδικὸν τοῦτο εἰς τὰ τοιαῦτα εἶδη Ἑλληνικὸν κατ' ἴσην, ὅπερ πληρέστατα ἀντιπαρακρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοῦ ἀπαιτητικωτέρου τῶν πελατῶν.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Ἡ ΜΟΔΑ

Ἡ δεσποινὶς **ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ**
τῆς ὁποίας ἡ συναυλία δίδεται
τῇ 3 Ἀπριλίου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Γαλλικῆς Ἑνώσεως.

Ἡ δημοσιευομένη εἰκὼν παριστᾷ ἔνδυμα
ἀπὸ ταφτὰ γκλασέ. Κορσαὺς καὶ μανίγια στο-
λισμένα με δαντέλλαις. Εἰς τὸ φόρεμα καὶ τὸ
κορσαὺς ὑπάρχουν bias ἐκ σατέν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«**Κριτικαὶ Μελέται**» Ροῖδου. — Μία τῶν σημαντικωτέρων — ἢ πλέον ση-
μαντικῆ ἴσως ἐπίδρασις τοῦ Ροῖδου
εἰς τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὴν
Ἑλληνικὴν τέχνην — εἶναι ἡ κριτικὴ
του. Βαθεῖαι, ἐρευνητικαί, καλλι-
σθητοὶ, ἀποτέλεσμα φωτεινῆς προσω-
πικῆς ἀντιλήψεως καὶ μεγάλης πολυ-
μαθείας παραμένουσιν αἱ κριτικαὶ
μελέται τοῦ Ροῖδου, ὅχι μόνον εὐχά-
ριστοι καὶ γοητευτικαί, χάρις εἰς τὸ
σπινθηροβόλον πνεῦμα καὶ τὸ θελκτι-
κὸν ὕφος τοῦ συγγραφέως των, ἀλλὰ
καὶ διδάγματα τῆς τέχνης μοναδικὰ
εἰς τὴν φιλολογίαν μας. Ἐπὶ πλέον δὲ
ἀποτελοῦσι τὴν ἐναργεστέραν ἴσως
ἀφήγησιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς ἐν
Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Σού-
τσων καὶ τοῦ Σαριπόλου μέχρι τῶν
τελευταίων ἐτῶν. Αἱ «**Κριτικαὶ Με-
λέται**» τοῦ Ροῖδου ἐξεδόθησαν εἰς τὴν

«**Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην Φέξη**»
εἰς τόμον κομψόν.

«**Νησιώτικες Ἱστορίες**». — Καθαυ-
τὸ ἠθογραφίαι, διαπνεόμεναι ἀπὸ λυ-
ρισμὸν ἐξυμνοῦντα τὰ ἑλληνικὰ τοπεῖα
καὶ τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας, εἶναι οἱ
«**Νησιώτικες Ἱστορίες**» τοῦ κ. Ἀργύρη
Ἐφταλιώτη. Μῦθος πάντοτε ὄρατος,
πλοκὴ ἐνδιαφέρουσα, φυσικότης περι-
γραφῆς καὶ ψυχολογία ἀληθινῆ,
καθιστῶσι τὸ βιβλίον τοῦτο εὐάρεστον
καὶ ἐνδιέφερον ἀνάγνωσμα, προσιτὸν
καὶ εἰς τοὺς ὀλίγους καὶ εἰς τοὺς πολ-
λούς. Οἱ «**Νησιώτικες Ἱστορίες**»,
περιληφθεῖσαι εἰς ἓνα τόμον, ἐξεδόθη-
σαν εἰς τὴν «**Λογοτεχνικὴν Βιβλιο-
θήκην Φέξη**».

«**Θεσμοφοριάζουσαι**» Ἀριστοφά-
νους. — Κατ' ἐξοχὴν σατυρικὴ κομψο-
δία τοῦ Ἀριστοφάνους εἶναι αἱ «**Θε-
σμοφοριάζουσαι**». Αἱ γυναῖκες, ἀγα-
νακτοῦσαι ἐναντίον τοῦ Εὐριπίδου
δι' ὅσα κακὰ εἶπεν εἰς τὰς τραγωδίας

του ἐναντίον αὐτῶν, ἀποφασίζου-
ν τὴν τιμωρίαν του. Ὁ Εὐριπίδης,
πρὸς υπεράσπισίν του, στέλλει τὸν
πενθερόν του ὡς γυναῖκα εἰς τὸ γυ-
ναῖκοσυνέδριον, ἀνακαλύπτεται ὁμῶς
ὁ δόλος καὶ ὁ πενθερὸς δένεται.
Μετὰ πολλὰς πανουργίας ὁ Εὐριπί-
δης, μεταμφιεζόμενος διαδοχικῶς εἰς
τοὺς ἥρωας τῶν δραμάτων του, κα-
τορθώνει νὰ τὸν ἀπελευθερώσῃ. Αἱ
«**Θεσμοφοριάζουσαι**», κατὰ μετάφρα-
σιν ἑμμετρον τοῦ κ. Μ. Λυγέρη, ἐξε-
δόθησαν εἰς τὴν «**Βιβλιοθήκην Φέξη**
Ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων».

«**Μουσικὴ**» Γ. Παχτίκου. — Ἐξε-
δόθη τὸ 4ον τεῦχος τῆς «**Μουσικῆς**», ἡς
περιεχόμενά εἰσιν: Ἑλληνες μουσουργοὶ
ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως. — Τὰ ἀρ-
χαῖα ἑλληνικὰ δράματα. — Ἡ ἐν Κων-
σταντινουπόλει διδασκαλία τοῦ «**Φιλο-
κλήτου**» τοῦ Σοφοκλέους καὶ αἱ κρί-
σεις τῶν ξένων, μετὰ εἰκόνας τῆς πα-
ραστάσεως. — Θέατρον καὶ κληρὸς. —
Ἀσματολογικά. — Τὰ διάφορα συστή-

ματα τῆς ἑλληνικῆς παρασημαντικῆς.
— Ὁ Μπετχόβεν καὶ ἡ χαρὰ. — Τὸ με-
λόδραμα ἢ «**Ἀρμενίς**» τοῦ E. Chizak.
— Παγκόσμιος μουσικὴ ἐπιθεώρησις.
— Ἡ Μουσικὴ ἀνὰ τὸν Ἑλληνισμὸν.
— Ἡ Μουσικὴ ἀνὰ τοὺς συνοίκους
λαούς. — Ἐνδειξεις συμπαιδείας πρὸς
τὸ Περιοδικόν. — Νέα βιβλία — Ὁ
Ἄγγελος ἐβόα. — Τίς Θεὸς μέγας —
Σήμερον τῆς Σωτηρίας. — Ὁ Ἀλεξαν-
δρῆς, ἦτοι τὸ φιλίμα τῆς νεκρᾶς κό-
ρης. — Χριστὸς ἀνέστη. — Χριστὸς βο-
σκριάσι. — Χριστὸς ἀνέστη (Ἄσμα
Ρωσικὸν ἐκκλησιαστικόν). — Χριστὸς
χαριᾶν — Χριστὸς ἀνέστη. — Τίς Θεὸς
μέγας. — Ἠρθεν ἡ Μεγάλῃ Κερακῇ,
ἢ τὸ Πισοχαλινὸν φιλίμα. — Ἐξοδος
τοῦ χοροῦ τοῦ «**Φιλοκλήτου**» τοῦ Σο-
φοκλέους. — Ἐμβατήριον τοῦ Τυρ-
ταίου. — «**Ἡ ἐπιθυμία**» Βάλς διὰ
κλειδοκύβαλον. — Οὐγγρικὸς χορὸς.
— Ἡ λευκὴ Κυρία. — Ἐβίτις Πισρεβή.

Η ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία εκ του Γαλλικού

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια από σελίδος 1168)

— Είναι σκληρός, σκληρότατος ο χωρισμός! έψιθύρισε, ανοίγων τὸ παράθυρον τὸ πρὸς τὸν κήπον, εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ὁποῖου ἡ Μυρτώ πλέον ἢ ἀπαξ στηριχθεῖσα, παρεδόθη εἰς ρεμβασμούς. Naί, εἶναι σκληρότατος, καὶ ἡ δυστυχὴς μικρούλα, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶναι, ἐδοκίμασεν ἤδη τὰς πικρίας αὐτοῦ. . . Ἄλλ' ὁ σημερινός, δὲν εἶναι ἐξ ὑπαιτιότητος οὔτε ἰδικῆς της, οὔτε ἰδικῆς μου, τοῦτο τὸ γνωρίζω. . . ἀλλ' εἰς τὴν ἡλικίαν της, παρηγορεῖται τις εὐκόλως, αἱ σύντροφοί της θὰ τὴν διασκεδίσουν, ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἶναι φίλοι της. . . Καὶ ἔπειτα, Θεοῦ θέλοντος, θὰ ἐπανίδῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δὲν θὰ εἶμαι ὀλιγώτερον ἀπὸ ἐκείνην εὐτυχής!

Ἐπειδὴ δὲ ἦτο εἰλικρινὴς πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς ὄλους τοὺς ἄλλους, δὲν ἠδυνήθη νὰ κρύψῃ τὴν ἐκκληξίν του, σκεπτόμενος τὸ πόσον ἡ θελκτικὴ αὐτῆς κόρη ἐπέδρα ἐπὶ τῆς ζωῆς του. Οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ τὸ ἐννοήσῃ ὅσον τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεμακρύνετο ἐκείνης, συνησθάνετο τί ἦτο ἐκείνη δι' αὐτόν.

— Δὲν ἔχω παιδιὰ, διελογίσθη, καὶ πρόδηλον ὅτι δὲν θ' ἀποκτήσω ποτὲ. . . Ἄλλ' ἡ μικρὰ αὐτῆ μ' ἔκαμε νὰ ἐννοήσω τὴν θλίψιν τοῦ πατρός, ὅτε ἐπιστρέφει εἰς τὸν οἶκόν του μόνος καὶ εὐρίσκει ἐν αὐτῷ κενὴν τὴν θέσιν, ἣν ἄλλοτε κατεῖχε κόρη προσφιλῆς!

* * *

Ἐπιστρέψασα εἰς Παρισίους τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ Μυρτὼ ἐγκατέλειπε τὸ μέγαρον τῆς; ὁδοῦ τῶν Ὁραίων Φύλλων, ἡ κ. Μοριὼ μετέβη τὴν μεταμεσημβριαν εἰς τοῦ κ. Λώρη, ὅπως τὸν ἐπισκεφθῆ καὶ τὸν εὐχηθῆ ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ του.

Τὴν ὑπεδέχθη, ὡς ὑποδέχεται τις προσφιλῆ γυναῖκα, κατόπιν μακρᾶς ἀπουσίας. Πρέπει ὁμως νὰ ὁμιλογήσῃ τις, ὅτι, παρ' ὅλας τὰς προσπάθειάς, ἂς κατέβαλεν ὁ κ. Λώρης, ὅπως κατισχύσῃ αὐτοῦ, δὲν ἠδυνήθη παντελῶς νὰ κρύψῃ μικρὰν τινα ἀνησυχίαν. Καὶ μολοντί ἡ πτωχὴ Μυρτὼ τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲν ἠδύνατο παντῆσαι νὰ ὑπερηγήσῃ τὸ σιδηροῦν κινκιδίωμα τῆς Μονῆς, ἐκείνος ἐνόμιζεν ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν θὰ ἐφαίνετο εἰς τὴν φλιάν τῆς θύρας, καὶ διηρωτᾶτο ὁποῖαν ἐντύπωσιν θὰ προῦξενεῖ εἰς ἐκείνην ἢ θεὰ ὠραίας γυναῖκος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἄχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης οὐδεμίαν ἄλλην γυναῖκα εἶδεν, ἐκτὸς τῆς παιδιγωγοῦ αὐτῆς.

Ἄλλὰ ταῦτα πάντα ἦσαν παροδικὴ κατὰστασις, ἐξιλειφθεῖσα τελείως ἐντὸς ὀλίγου ὑπὸ τοῦ θελήτηρου ὑπάρξεως πράγματι ἀξιεράστου. ἦτις ἐπέστρεφε πλήρης τρυφερότητος, πλήρης μέθης ἐκ τῆς εὐτυχίας τῆς ἐπανόδου, κατόπιν μακροῦ χωρισμοῦ.

— Ἄλλὰ, μεθ' ὅλ' αὐτά, δὲν μοῦ εἶπες εἰσέτι τί ἔπραξες τοσοῦτον χρόνον μακρὰν ἐμοῦ!

— Τὸ ἤξεύρεις καλῶς! Ἐσκεπτόμην πάντοτε σέ.

— Naί, δηλαδὴ ὀλίγον. . . καὶ κατόπιν;

— Καὶ κατόπιν; Βεβαίως κατόπιν ἤρχιζον ἀπ' ἀρχῆς. . .

— Αὐτὸ εἶναι θεῖον! Ἄλλ' εἰπέ μου, ἡ καρδιά σου ἔστενοχωρεῖτο ὀλίγον;

— Ὀλίγον! πολὺ! Στενοχωρεῖται πάντοτε μακρὴν σου!

— Σοῦ δίδω ἐν ἀδαμαντοκόλλητον παράσημον διὰ τὸ λαμπρὸν αὐτὸ ψεῦδος. Ἄλλὰ δὲν μοῦ εἶπες τίποτε διὰ τὰς περιπετείας σου!

— Δὲν εἶχον πραγματικῶς οὐδεμίαν. . .

— Πολὺ ἀπίθανον καὶ εἰς τὸν βίον σου θὰ σοῦ συνέβῃ διὰ πρώτην φορὰν.

— Ἀπόδειξις ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ φρονιμεύω.

— Μὴ ζητεῖς ἀποδείξεις. Δὲν θὰ ἀποδείξῃς οὐδέν! . . . Καὶ γνώριζε πρὸς τούτοις ὅτι ὁ κόσμος ὅλος δὲν εἶναι ἐχέμυθος ὡς σύ.

Ἐφλυάρισε καὶ ἐφλυάρισε μὲ τὸ παραπάνω!

— Ἄλλὰ περὶ τίνοσ, ἄγιε Θεέ!

— Περὶ τίνοσ θέλετε! Περὶ ὑμῶν φυσικώτατα. . ., περὶ ὑμῶν. . ., καὶ περὶ ἐκείνης, διότι ὑπάρχει μία ἐκείνη. . ., ὡς ὄλοι λέγουν, καὶ θαυμάζω πῶς δὲν μοῦ ὠμιλήσατε εἰσέτι περὶ ἐκείνης, διότι φαίνεται μᾶς ἐκουβιλήσατε κάποιαν ἀπὸ τῆς εἰς τὰς νήσοις ἐκδρομῆς σας.

— Μάλιστα.

— Καὶ ποῖαν;

— Μίαν κορασίδα!

— Τί ἡλικίας;

— Περίπου δεκατετραετίδα.

— Δεκατετραετίδα; Δεκατετραετίς ἐκεῖ, θὰ εἰπῆ εἰκοσιμέτις ἐδῶ!

— Αὐτὸ εἶναι παραφουσκωμένο!

— Αὐτὸ θὰ τὸ ἴδωμεν. Καὶ ποῦ ἤδη εὐρίσκειται;

— Εἰς τὴν Μονῆν. Πρέπει νὰ μάθῃ τὰ πάντα, διότι δὲν ἤξεύρει τίποτε.

— Καὶ θὰ τῆς δώσετε τελείαν ἐκπαίδευσιν;

— Ὅσον εἶναι τοῦτο δυνατόν. Εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῆς οἰκογενείας της, ἦτις μοὶ τὴν ἐνεπιστεύθη ἀκριβῶς χάριν τούτου.

Ἡ κ. Μοριὼ, ἦτις μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐδέσποζε τελείως ἐαυτῆς, ἐπρόδωσε διὰ τινῶν σημείων τὴν ταραχὴν, ἦτις ἤρχισε νὰ ταράττῃ τὴν φαινομενικὴν τῆς ἡσυχίαν. Οἱ λεπτοὶ δάκτυλοι τῆς ἐμάλασον νευρικῶς τοὺς βραχίονας τοῦ καθίσματός της, καὶ τὸ βλέμμα της, τὸ τοσοῦτον συνήθως ἡδύ, ἔλαβεν αὐθωρεὶ ἀπαισίαν ἔκφρασιν.

— Ἡρεμος, ὀλίγον, παρκαλιῶ! εἶπεν ὁ κ. Λώρης μειδιῶν. Ἡ φαντασία σας ἔχει μεγάλας πτέρυγας καὶ φέρει ἐνίοτε πολὺ μακρὰν. Οὐδὲν ἀγνώστερον τῆς ἱστορίας ταύτης, ἣν ὑμεῖς μετατρέπετε εἰς μῦθον. Συνήντησα ἐν Κερκύρῃ τὴν ἐγγονὴν ἀνθρώπου, χρηματίσαντος ἄλλοτε συμπολεμιστοῦ τοῦ ἐκ μητρὸς θεῖου μου βαρῶνου Ριμπαράκ, ὅστις ἠγωνίσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Συνελάθησα τὸ παιδίον. Εἶναι ἔξυπνον καὶ ἔλκει τὸ γένος ἐξ εὐγενοῦς καταγωγῆς. Ἡ οἰκογένειά της ὁμως εἶναι πτωχὴ καὶ τῇ ἀποδίδω πραγματικῶς ἐκδούλευσιν ἀναδεχόμενος τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς μικρᾶς ταύτης.

— Καὶ σὰς τὴν παρέδωσαν οὕτω μόνην, εἰς ὑμᾶς μόνον! Ἴδου γονεῖς πεπρωτισμένοι ὑπὸ ἐμπιστοσύνης τιμώσης αὐτοῦς. . . καὶ ὑμᾶς. Τὰ εἰλικρινῆ μου καὶ εἰς τοὺς δύο συγχυρητήρια.

— Εἴσθε πράγματι πολὺ καλῆ! Ἄλλὰ δὲν μᾶς πρέπει καὶ εἰς τὸν ἕνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον οὔτε τὰ συγχαρητήριά σας, οὔτε οἱ φόγοι σας. Ἡ Μυρτὼ εἶναι τοσοῦτον νέα, καὶ ἐγὼ τοσοῦτον γέρον, ὥστε μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ συνταξιδεύσωμεν, χωρὶς νὰ δώσωμεν λαβὴν εἰς ἐπικρίσεις.

Μετὰ μικρὰν σιωπῆν, ἦκιστα παρηγόρον διὰ τὸν κ. Λώρη, ἐπανέλαβε:

— Καὶ θὰ τὴν ἀφήσετε διὰ παντὸς ἐντὸς τῆς Μονῆς;

— Διὰ παντός, τοῦτο θὰ εἶναι πολὺ!

— Καὶ τί θὰ τὴν κάμετε μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν της;

— Νὰ σὰς τὸ εἶπω ἀπὸ τοῦδε μοῦ εἶναι ὅλως ἀδύνατον, διότι οὐδὲ ἐγὼ τὸ γνωρίζω. Θὰ συμβουλευθῶ τὴν οἰκογένειάν της. . . καὶ ἐκείνη θ' ἀποφασίσῃ. Ἄλλὰ δὲν ἐφθάσαμεν εἰσέτι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, καὶ νομίζω ὅτι ἀφίσταται πολὺ, ὅταν πρόκηται νὰ διδαχθῆ μία κόρη, ἦτις οὐδὲν γνωρίζει.

— Πότε θὰ μοὶ τὴν παρουσιάσῃ;

— Ὅποτε τὸ θελήσετε, ἢ μᾶλλον, ὅτε θὰ δύναται νὰ ἐννοῇ τὰ ὠραία πράγματα, τὰ ὁποῖα θὰ τῆς εἰπῆτε, διότι πρὸς τὸ πικρὸν γνωρίζει τὴν γαλλικὴν, ὅσον καὶ ὑμεῖς τὴν ἑλληνικὴν.

— Λοιπὸν πρέπει ν' ἀναμείνωμεν, εἶπε ξηρῶς ἡ κ. Μοριὼ, ἐγειρομένη ὅπως ἀναχωρήσῃ.

Ὁ κ. Λώρης κατενόησεν ὅτι ἡ περιπέτεια αὐτῆ τὴν ἐπέλεξεν, ἀλλὰ τὴν ἐγνωρίζε καλῶς. Ἀφ' ἑτέρου αὐτῆ ἦτο μικρὸν νεφύδιον τοῦ διαγούσ αὐτῶν οὐρανοῦ καὶ τάχιστα θὰ διελύετο. Ἡ κ. Μοριὼ, παρὰ τὴν σύνεσιν, ἦτις ἐπιθύξανε τὰ θέλητρα τῆς μετὰ τοῦ κ. Λώρη συμβιώσεώς της, ὡς γυνὴ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὴ τὰ νεῦρά της, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς ἀκραδάντου πεποιθήσεώς της εἰς τὴν ἄψογον τιμιότητα τοῦ κ. Λώρη, θὰ κατηνύζετο λίαν ταχέως. Καὶ ὄντως ἐντὸς μικροῦ ὁ βίος των ἐπανήλθεν εἰς τὸν ἥρεμον ροῦν του ὡς εἰ οὐδὲν εἶχε διαταραχῆ ποτὲ αὐτόν.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ

ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Όταν ὁ Ἰάκωβος Μενιέ παρουσιάσθη ἓνα πρωὶ τοῦ Ἀπριλίου εἰς τὸν κ. Ρολάν, τὸν περιφημὸν σανατοριολόγον τοῦ Λονδίνου, αὐτὸς ὁ ἴδιος καθηγητὴς τοῦ ἤνοιξε τὴν θύραν.

— Καλημέρα, κύριε, τὰ περιμείνετε, παρακαλῶ, ὀλίγα λεπτά. Ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν μίᾳ συμπατριώτισσας σας, μαθητριάς τῆς Σορβόνης, καθὼς ὑμεῖς.

Καὶ ὁ καθηγητὴς Ρολάν, μειδιῶν, εἰσήγαγε τὸν Ἰάκωβον εἰς ἓν φωτεινὸν δωμάτιον, τὸ ὁποῖον ἀπέπνευεν εὐωδίαν ῥόδου καὶ καπνοῦ τῆς Ἀνατολῆς.

Μόλις ὁ Ἰάκωβος ἐκάθισε, μίᾳ διαπεραστικῇ γυναικίᾳ φωνῇ ἠκούσθη ἐκ τοῦ πυραυλοῦς δωματίου:

— Σὺς βεβαίῳ, κύριε καθηγητά, ἔλεγεν, ὅτι μίᾳ Γαλλίᾳ ἐργάζεται ἐδῶ εἰς τὸ Λονδίνον πολὺ καλλίτερα ἀπὸ τὸ Παρίσι. Δὲν ἐνοχλεῖται ἀπὸ κανένα. Ἐδῶ οἱ κύριοι εἶναι ὀλιγώτερον περιποιητικοί, δὲν ὁρμοῦσι διὰ νὰ μᾶς βοηθήσωσι, νὰ μᾶς περιποιηθῶσι, νὰ μᾶς κοπλιμεντάρουν. Αἰσθάνεται ἐδῶ μίᾳ κυρία ὅτι εἶναι ἐλευθέρη, λησιμονημένη, ἄγνωστος. Καὶ αὐτὸ εἶναι θαυμάσιον. Θεὸς φυλάξῃ νὰ συναντήσω κανένα Γάλλον κατὰ τὰς σπουδὰς μου εἰς τὴν Ἀγγλίαν!

— Καὶ ἂν, δεσποινίς, κάποιος Γάλλος σὰς ἤκουσεν: ἠρώτησεν ὁ καθηγητὴς.

— Θὰ τοῦ ἐπανελάμβανον κατὰ πρόσωπον τὴς ἰδίας φράσεως, ἀπήντησεν ἡ ἰδία φωνή, μᾶλλον ἐξαγριωθεῖσα.

Ἐπιηκολούθησε σιγή. Ὁ καθηγητὴς Ρολάν ὠδήγησε τὴν Γαλλίδα φοιτήτριαν πρὸ τοῦ Ἰακώβου Μενιέ. Ὁ γέρον καθηγητὴς, ὅστις ἀπὸ ἡμίσεος αἰῶνος ἠσχολεῖτο μὲ τὸς παπύρους καὶ τὰς περγαμνὰς, ὅπου οἱ ἀρχαῖοι Ἰνδοὶ εἶχον ἐναποθέσει τὸ πνεῦμα καὶ τὴν σοφίαν των, διετήρει εἰς τὸ μειδιᾶρά του καὶ τὸ βλέμμα του μίαν ἀθωότητα καὶ τρυφερότητα σχεδὸν παιδικήν.

— Ἀγαπητὴ κ. Μενιέ, λέγει, πρὸ ὀλίγου ἐδέχθη τὴν Γαλλίδα φοιτήτριαν δεσποινίδα Καμπιόν, ἡ ὁποία δὲν συμπαθεῖ σὰς τοὺς Γάλλους.

— Τὰ ἤκουσα ὅλα. ἀπήντησεν ὁ φοιτητὴς, καὶ κατόπιν προσέθεσε κωμικῶς: Καθικετεύω τὸν Ἰνδραν, τὸν πρῶτον θεὸν τῶν Ἰνδῶν, νὰ μὴ μὲ κάμῃ νὰ τὴν συναντήσω ποτὲ εἰς τὸν δρόμον μου.

Ἡ ἀπρόοπτος αὕτη ἐπίκλησις εἰς τὸν ἥρωα τῶν θρύλων ἔτερψε τὸν σοφὸν καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ὁμιλίαν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χειρογράφων, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς Λονδίνον.

*

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης ὁ Ἰάκωβος ἤρχισε τὰς μελέτας του, μετέβαινε καθ' ἐκάστην εἰς τὴν βιβλιο-

Ἐξεδόθη:

Διὰ τοὺς γονεῖς καὶ διὰ τὴν νεολαίαν μας

Β. Κιολεμένογλου — *Τὰ Ἀφροδίσια νοσήματα*

Εὐρίσκεται εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα

καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ:

Δίδοτος Γαλατᾶ Σεραΐ, ἀριθ. 1.

— Τιμὴ γρ. 4 —

θήκην τῶν χειρογράφων καὶ παρεδίδετο μετὰ ζήλου καὶ ἔρωτος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν των. Ἡ ψυχὴ του ἠσθάνετο εὐχαρίστησιν μεγάλην, ὅταν διεσκέλιζε φαιδρὸς τὸν κήπιον τῆς βιβλιοθήκης ἀνήρχετο τὰς βαθμίδας τῆς μαρμαρίνης κλίμακος καὶ εἰσῆρχετο εἰς τὰ διαμερίσματα, τὰ ὁποῖα διήθυνεν ὁ σοφὸς καθηγητὴς Ρολάν.

Τὸ ἔαρ ἦτο θαυμάσιον, οἱ κήποι εἶχον ἀνθίσει καί, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὠραιότητος ἐκείνης, σμήνην περιστερῶν, τὰ ὁποῖα εἶχον στήσει τὰς φωλεὰς τῶν ἐκεῖ πλησίον, κατέβαινον ἡμερὰ εἰς τοὺς ὄμους τῶν φοιτητῶν τῆς Ἀκαδημίας, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ἠρέσκοντο νὰ τὰ μοιροῦζον τροφήν.

Ὁ Ἰάκωβος ὁμοῦ δὲν ἔσταμάτα ποσῶς.

— Δὲν θέλω νὰ με ἰδῇ ἡ δεσποινίς Καμπιόν ὅτι παίζω μὲ τὰ πεοιστέρια· αὐτὸ θὰ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ λάβῃ χειροτέραν ἰδέαν δι' ἡμᾶς.

Μίαν ἡμέραν, ὅταν ἐξήρχετο ἀπὸ τὴν αἴθουσαν, διέκρινεν ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης κλίμακος ἓν τετράδιον σημειώσεων.

— Κάποιος φοιτητὴς, ἐσκέφθη, παρατηρῶν τὰ περιστέρια, τὸ ἀφήκεν ἐδῶ.

Τὸ ἤνοιξε καὶ εἶδεν ὅτι ἦτο ἀντίγραφον τῆς Βεδάντας: κατάλογος τῶν καθηκόντων τῶν ἀναχωρητῶν τῶν ἀρχαίων Ἰνδιῶν.

— Ποιὸς ἀρὰ γε ἐνδιαφέρεται διὰ τὸσον σοβαρὰ ζητήματα;

Καὶ ἐζήτησε τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως. Εἰς τὴν πρώτην σελίδα ἀνέγνωσε τὸ ὄνομα Μαρία Καμπιόν· καμία ἄλλη πληροφορία δὲν ἐσημειοῦτο.

— Εἶναι λοιπὸν τετράδιον τῆς ἐχθρᾶς μου! Ἐφώνησεν ὁ Μενιέ καὶ πρώτη του σκέψις ἦτο νὰ χαράξῃ ἐπὶ τοῦ τετραδίου μερικὰς πικρὰς φράσεις κατὰ τῆς καρδίας τῆς φοιτητριάς ἐκείνης.

Ἀλλὰ θὰ τῆς εἶδεν πολλὴν σημασίαν· δι' αὐτὸ ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ καθηγητοῦ τοῦ τὸ εὑρεθὲν τετράδιον διὰ νὰ τὸ δώσῃ εἰς τὴν μαθητριά του. Παρακάλεσεν ὁμοῦ τὸν καθηγητὴν ὁ Ἰάκωβος νὰ μὴ ἀναφέρῃ ποσῶς τὸ ὄνομά του.

— Δὲν θέλω νὰ φινῇ ὅτι ἤρχισα νὰ τὴν περιποιῶμαι καὶ νὰ τῆς κάμνω ἔρωτα.

Ὁ Ρολάν διεβεβαίωσε τὸν Ἰάκωβον ὅτι θὰ τηρήσῃ τὸ μυστικὸν καὶ ταῦτοχρόνως τὸν προσεκάλεσεν εἰς γεῦμα διὰ τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα.

Ὁ Ἰάκωβος ἔσπευσε νὰ μεταβῇ καὶ τὸ γεῦμα ἐκεῖνο θὰ ἦτο δι' αὐτὸν πολὺ ὠραιότερον, ἂν ὁ καθηγητὴς, ἐκ πονηρίας, δὲν προσεκάλει εἰς αὐτὸ καὶ τὴν δεσποινίδα Καμπιόν, τὴν ἐχθρᾶν του.

Τοὺς εἶχε τοποθετήσῃ πλησίον, ὁ δὲ νερὸς φοιτητὴς ἠναγκάσθη νὰ δημολογήσῃ ὅτι ἡ συνάδελφός του ἦτο πολὺ θελκτικὴ καὶ ὠραία κόρη, μὲ μικρὸν στόμα, ἄφθονα μαῦρα μαλλιά καὶ ἐκφραστικὰ μάτια. Ἐν τούτοις ὁμοῦ εἶχεν ἀποφασίσει νὰ μὴ τῆς ὁμιλήσῃ πρῶτος.

Ἡ δεσποινίς Μαρία ἤνοιξε τὴν συνδιάλεξιν, ὁμιλήσασιν περὶ τῶν σπουδῶν των καὶ τῶν ἐργασιῶν των, ἡ δὲ νέα δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ προσθήσῃ:

— Μὲ φαίνεται πολὺ σπάνιον: νέος Γάλλος νὰ ὁμιλῇ πρὸς νέαν δι' ἄλλο πρᾶγμα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

— Καὶ ὁμοῦ εὐρίσκεται, ἀπήντησεν ὁ Ἰάκωβος.

— Σεῖς ἀποτελεῖτε ἐξαιρέσιν. Νὰ ἠξεύρατε πόσον αἱ νέαι εἶναι ἐδῶ εὐτυχεῖς! Ἄν θέλετε μάλιστα θὰ σὰς εἰπῶ κατὰ τὴν νύκτα: Πρὸ ἡμερῶν ἐλησιμόνησα εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἐν τετράδιον ἀντιγράφων τῆς Βεδάντας· εἰς Ἀγγλος τὸ εἶρε καὶ ὁμοῦ δὲν ἐζήτησε νὰ μάθῃ τὴν διεύθυνσίν μου διὰ νὰ μοῦ τὸ φέρῃ ὁ ἴδιος, νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ μὲ ἀναγκάσῃ εἰς εὐχαριστίας καὶ φιλοφρονήσεις.

— Εἰσθε βεβαία; δεσποινίς, ὅτι εἰς Γάλλος;...

— Βεβαιοτάτη. Ὁ Ἀγγλος ὁμοῦ τὸ ἔστειλεν εἰς τὸν κύριον Ρολάν διὰ νὰ μοῦ τὸ δώσῃ. Αὐτὸ ἐνοῶ εὐγένειαν.

Ὁ Ἰάκωβος ἦτο ἔτοιμος ν' ἀποκαλύψῃ τὸ πᾶν καὶ νὰ διαψεύσῃ τὴν Καμπιόν, ἐν τούτοις προετίμησε νὰ σιωπήσῃ, ὅτε ὁ καθηγητὴς, ἀποτεινόμενος εἰς τὴν μαθητριά του:

— Ἐλπίζω, δεσποινίς, ὅτι ἠὐχαριστήσατε τὸν γείτονά σας.

— Διὰ ποῖο πρᾶγμα; ἠρώτησεν ἡ κόρη.

— Διὰ τὸν κόπον, ὃν ἔλαβε νὰ σὰς φυλάξῃ τὸ τετράδιον τῆς Βεδάντας σας.

— Πῶς;... εἰσθε σεῖς... ὁ Ἀγγλος καὶ δὲν διεμαρτυρήθητε;

Ἡ Μαρία δὲν ἐγνώριζε πῶς νὰ ζητήσῃ συγγνώμην, ἡ δὲ σύγχυσις καὶ ἡ ταραχὴ τῆς τὴν καθίστων πολὺ θελκτικὴν.

*

Τὴν ἐπομένην συναντήθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην. Πρῶτη ἔσπευσεν ἡ Μαρία Καμπιόν εἰς τὸν Ἰάκωβον καὶ τοῦ ἐξέφρασε τὴν θλίψιν τῆς διὰ τὴς σκληρᾶς τῆς κρίσεως καὶ ἐζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὸν νέον. Ὁ Ἰάκωβος δὲν ἐφάνη σκληρὸς. Ἡ φιλία ἤρχισε νὰ καταλαμβάνῃ τὴν θέσιν τῆς ἐχθρότητος.

Ἀνέμενε ὁ εἰς τὸν ἄλλον εἰς τὰς ἐξόδους καὶ μετὰ τὰ μαθήματα μαζὶ περιεπάτουσαν εἰς τοὺς δρόμους τοῦ Λονδίνου, εἰς τοὺς κήπους του, εἰς τὰ ἀξιοθέατα μέρη.

Πολλάκις ὁ Ἰάκωβος τὴν ἐκάλει «ἀγαπητὴν ἐχθρᾶν», ἄλλοτε καὶ πονηρῶς τῆς ἐζήτησε συγγνώμην διότι ἐγεννήθη Γαλλὸς, ἀλλ' ἡ νεῆνις τὸν ἐξώρκεισε νὰ μὴ τῆς ὑπενθυμίσῃ τὰ πειράγματά της.

Συνωμίλουσαν περὶ τῶν σχεδίων των. Διατί ἀρὰ γε νὰ μὴ κάμωσιν ἓν ταξίδιον εἰς τὰς Ἰνδίας μαζὶ, χάριν τῶν σπουδῶν των; Καὶ χωρὶς νὰ τὸ αἰσθάνονται, αἱ καρδίαι των συνεδέοντο περισσότερον εἰς ἕκαστον περίπατον. Ὁ ἔρωτος εἶχε διαδεχθῆ τὴν φιλίαν καὶ οἱ νέοι μας συμφοιτηταὶ ἠρρωβωνίσθησαν.

*

Ἐνα μῆνι μετὰ τὸ γεῦμα τοῦ καθηγητοῦ Ρολάν οἱ δύο νέοι μετέβησαν διὰ νὰ τοῦ ἀναγγείλουν τὸ εὐχάριστον γεγονός.

— Πᾶ! ὁ κύριος Μενιέ ἐδέχθη νὰ γίνῃ Ἀγγλος; ἠρώτησε μειδιῶν τὴν δεσποινίδα ὁ καθηγητὴς.

— Τὸν δέχομαι ὡς εἶναι, ἀπήντησεν ἡ νέα ἐρρυθρίσασα.

— Ἡ πρὸς τὸν Ἰδραν εὐχὴ σας ἐθαυματουργήσεν, ἀγαπητὴ μου νέε, προσέθεσε ὁ καθηγητὴς.

— Ἀλήθεια, σεβαστὴ κύριε, ὁ Ἰνδρας ἦτο ἡ πρώτη ἀφορμὴ τῆς εὐτυχίας μας, ἐπεβεβαίωσεν ἡ Μαρία· εἰς αὐτὸν ὀφειλομεν τὸν ἔρωτά μας.

— Ἐγώ, νομίζω, συνεπλήρωσεν ὁ νέος, ὅτι τὸν ὀφειλομεν εἰς τὰ περιστέρια τῆς Ἀκαδημίας.

ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ

Ὁ οἶκος ΚΑΛΛΙΒΡΟΥΣΗ

(342, Μεγάλῃ Ὁδῷ τοῦ Πέραν, 342)

μεταρρυθμίσας τὸ ἐργαστάσιόν του, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτελῇ παρρηγεῖας γυναικείων φορεμάτων εἰς ὅλας τὰς τιμὰς.

Τμῆμα φορεμάτων ἐτοιμῶν ὡς:
Costumes tailleurs, Blouses, Manteaux, Robes de chambre κτλ.

Καθημερινὰ ἀφίξεις τῶν τελευταίων νεωτερισμῶν τῆς ἐποχῆς.

Συνέδριον Ἑλληνίδων.

Μία πολὺ εὐχάριστος εἰδήσις μᾶς ἔρχεται ἐξ Ἀθηνῶν. Αἱ κυρίαί αἱ διευθύνουσαι τὸ ἐκεῖ λειτουργοῦν «Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων» ἔρριψαν τὴν ὥραιαν καὶ ἀληθῶς ὑπέροχον ἰδέαν τῆς συγκλήσεως Πανελληνίου Συνεδρίου τῶν Ἑλληνίδων. Ἡ ἰδέα αὕτη ἀνακοινωθείσα ὑπερήρεσεν, ἐλήφθη δὲ ἀπόφασις ὅπως τὸ Συνέδριον τοῦτο συγκληθῆ ἔν Ἀθήναις τὸ Πάσχα τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο θὰ λάβωσι μέρος αἱ Ἑλληνίδες λώγισαι τοῦ ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, θὰ ἐπιληφθῆ δὲ ὄλων τῶν γυναικείων ζητημάτων τῆς μορφώσεως, τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἐν γένει γυναικείας ἀναπτύξεως.

Ὑπάρχουσι τόσα πολλὰ ζητήματα, σχετιζόμενα μὲ τὴν θέσιν τῆς Ἑλληνίδος ὡς οἰκοκυρᾶς καὶ ὡς βιοπαλαιστρίας, ὥστε παρηγόρως ἀποβλέπομεν εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο καὶ μετ' ἀγωνίας ἀναμένομεν τὰ κοινωφελῆ πορίσματα τῶν ἐργασιῶν του.

Ἄλλ' ἵνα αἱ ἐργασίαι αὗται ἀποβῶσι καρποφόροι, πρέπει, νομιζόμεν, αἱ κυρίαί τῆς κοινωνίας μας, αἵτινες μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦσι τὰ διάφορα κοινωνικά ζητήματα, ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἐτοιμασθῶσι καταλλήλως καὶ καταρτίσωσι μελέτας ἐπισταμένας ἐπὶ τῆς ἐν Κων/πόλει καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἰδιαιτέρας ὄντως θέσεως τῆς Ἑλληνίδος, τόσον ἀπὸ ἠθικῆς, ὅσον καὶ κοινωνικῆς ἀπόψεως, νὰ ἐρευνήσωσι τὰ ἐνδότερα αἷτια τῆς καταστάσεως καὶ διὰ τῶν μελετῶν τούτων νὰ διαφωτίσωσι τὸ συνέδριον. Διότι πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἡ Ἑλληνίς ἐν τῇ ξένη εὐρίσκειται ὑπὸ διαφόρους συνθήκας, ἡ θέσις τῆς εἶναι ἀλλοία ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς Ἑλληνίδος τοῦ βασιλείου.

Ἡ ἰδέα τοῦ συνεδρίου εἶναι θαυμασία, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ εἶναι ἀνάλογα καὶ τὰ ἀποτελέσματα.

ΦΙΛΟΜΗΛΑ

ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΟΝΗΣ

1. Ὅσάκις ὁ καθρέπτης σου δεικνύη κακὴν τὴν ὄψιν σου, ἀναπαύσου.
2. Διὰ νὰ ἔχῃς ὥρασα μαλλιά, λουέ τα ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος.
3. Διὰ νὰ διατηρήσῃς νεανικὸν τὸ στόμα, ἀνάτριβε τὰς γραμμάς, αἱ ὁποῖαι φέρονται ἀπὸ τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς γωνίας τῶν χειλέων.
4. Διὰ νὰ μείνῃ νεανικὸν τὸ ὤσειδές τοῦ προσώπου, ἡ γραμμὴ τῆς σιαγόνης πρέπει νὰ μείνῃ κανονικωτάτη.
5. Μάλασσε συχνὰ τὴν ρίνα διὰ νὰ τὴν διατηρήσῃς κανονικὴν.
6. Διὰ νὰ ἐξαλείψῃς τὰς ἀσχήμους ἐρυθρότητας τῆς ρινὸς τῆς μέσης ἡλικίας, μεταχειρίζου τὰ θερμὰ ἐπιθέματα.
7. Διὰ νὰ ἐξαλείψῃς τὰς ρυτίδας, αἵτινες σχηματίζονται πέριξ τῶν ὀφθαλμῶν, βρέχε συχνὰ, ὁσάκις νίπτεσαι, τὸ μέρος ἐκεῖνο μὲ ὕδωρ θερμὸν ὅσον τὸ ἀνέχεσαι.
8. Διὰ νὰ διατηρήσῃς τὴν λάμψιν τῶν ὀφθαλμῶν σου, ὁσάκις νίπτεσαι κάμνε τοὺς ἐν λουτρὸν ἀπὸ ροδόσταγμα εἰς τὸ εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ δοχεῖον.
9. Διὰ ν' ἀποφύγῃς τὸν διπλοῦν πώγωνα, κοιμοῦ μὲ τὴν κεφαλὴν ὅσον εἰμπορεῖς χαμηλότερα.
10. Διὰ νὰ δώσῃς νέαν δροσερότητα εἰς τὴν ἀπεξηραμένην ὄψιν σου, νίπτου συχνὰ μὲ ὕδωρ ὅσον θερμὸν τὸ ἀνέχεσαι.

ΛΙΝΑ ΚΑΒΑΛΙΕΡΗ

ΕΧΕΤΕ ΥΠ' ΟΨΕ ΣΑΣ

ὅτι εἰς τὴν ἀποθήκην

Ρ. ΣΟΦΙΑΝΟΥ καὶ ΣΑΣ

ἐν Γαλατῇ, Ὁμῆρ Ἀμπήτ Χάν, 13,

εὐρίσκειτε εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ πᾶν εἶδος Ὁρολογίων καὶ κοσμημάτων, Σκευῶν πολυτελείας ἐκ λευκοῦ μεταλλοῦ ἡγγυημένων, Μαχαιροπήρουνα Δισκου καὶ Κοχλιάρια γλυκοῦ, Σερβίτσια Τεῖου, Σαμβάρια ροσιὰ κλπ. κλπ.

Ἐξαιρετικὴ πώλησις

ἑνεκα μεγάλης παρακαταθήκης.

Κοχλιάρια καὶ πηλοῦνια φαγητοῦ ἐξ Ἀλουμίνιου πρὸς Γρ. 15 ἢ δωδεκάς, ὠρολόγια, ξυπνητήρια καὶ θυλακίου πρὸς Γρ. 10 καὶ 13 1/2, ἕκαστον.

Ἡ μόδα.

Ἄν καὶ δὲν ἀπηλλάγημεν ἀκόμη τελείως ἀπὸ τὰ ψύχη τοῦ χειμῶνος, τὰ δὲ γουναρικά δὲν ἐξηφανίσθησαν ὁλοσχερῶς μέσα εἰς τὰ κιβώτιά των, ἐν τούτοις μεγάλη δραστηριότης καταβάλλεται ἀπὸ τὸν γυναικεῖον κόσμον διὰ τὰς ἀμφιέσεις τῆς νέας ἐποχῆς. Ἐπεθύμωμεν νὰ γνωρίσω εἰς τὰς φίλας ἀναγνωστρίας μου τὰς τάσεις τῆς μόδας κατὰ τὸ ἔαρ.

Ἐν πρώτοις αἱ ἔαριναὶ ἀμφιέσεις εἶναι δυσκολώταται εἰς τὴν κατασκευὴν. Αἱ καλαὶ κυρίαί καὶ δεσποινίδες, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι τὴν ὥραϊαν συνήθειαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ ράπτωσι μόναι τὸν τὰς ἐνδυμασίας των, θὰ εὐρῶσι πολλὰς δυσχερείας εἰς τὰ νέα μᾶδελ.

Τὰ φορέματα συνηθίζονται μὲ rapiers καὶ οὕτως ἐπανερχόμεθα σχεδὸν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Λουδοβίκου ΙΕ'.

Τὰ κεντήματα καὶ αἱ δαντέλλαι εἶναι ἀφθονώταται τόσον εἰς τὰ κορσᾶς, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐσθῆτας τὰς ἀπογευματινάς. Τὰ κεντήματα καὶ αἱ δαντέλλαι εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κινηταί, τοῦθ' ὅπερ ἐπιτρέπει εἰς τὰς κυρίας νὰ τὰ φορῶσι μὲ διάφορα κορσᾶς. Ἡ συνήθεια αὕτη εἶναι πολὺ πρακτικὴ.

Ὑφάσματα τῆς μόδας εἶναι τὸ λεπτὰ τούλια ἢ μεταξοταὶ μουσελίνας. Ὑπὸ ἔποιμιν σχεδίων τὰ νέα φορέματα θ' ἀφίνωσι τὴν μέσην σχετικῶς εἰς τὸ φυσικὸν τῆς μέγεθος' πολλάκις μάλιστα ἡ μέση μένει σχεδὸν ἀπροσδιόριστος καὶ μόνον μία κορδέλλα ἢ εἰς φιόγγος ὑποδεικνύει τὴν θέσιν τῆς.

Τὰ μανίκια εἶναι μᾶλλον μακρά. Συνηθίζονται μανίκια πλατεῖα μὲν ἄνωθεν, ἀλλὰ στενὰ ἀπὸ τὸν ἀγκῶνα καὶ κάτω. Τὰ μακρὰ μανίκια καταλήγουσιν εἰς μανικέτον ἢ εἰς δαντέλλαν, ἡ ὁποία πίπτει ἄνωθεν τῆς χειρὸς.

Εἰς τὰ κοστοῦμ-ταγιερ συνηθίζονται ὡς κοσμήματα μετὰξίνα κουμπιά ἢ πασμαντεροὶ ὁμόχρωμα πρὸς τὸ ὕφασμα.

ΙΑΝΘΗ

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Μετὰ περισσῆς λαμπρότητος ἐφορέσθη ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τὸ Πάσχα. Κατὰ τὸν ἐσπερινὸν τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ ὁποῦ προέστη ἡ Α. Θ. Παναγιότης μετὰ τῶν Συνοδικῶν ἀρχιερέων, προσήλθον ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλεξανδρόπουλος, ὁ ἀ' γραμματεὺς τῆς ρωσικῆς πρεσβείας, τῆς σερβικῆς, ὁ σύμβουλος τῆς ρουμανικῆς πρεσβείας καὶ πλείστοι βαθμοῦχοι. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπ' τῆς Μ. Πρωτοσυκελλίας προσεφώνησε δι' ὠραιότητος λόγου τὰ πλήθη.

— Τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐπεσκέφθη τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν, ὁ Πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων Ἀρσαρουνῆ, γενόμενος δεκτὸς τιμητικώτατα.

— Σχετικῶς πρὸς τὸ ἀπὸ πολλοῦ ὑφιστάμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ζήτημα τῆς χαρτοσημειώσεως τῶν αἰτήσεων πρὸς ἔκδοσιν φριμανίων, προκειμένου περὶ ἀνεγέρσεως ἢ ἐπισκευῆς ἐκκλησιῶν καὶ σχολῶν, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὅπως αἱ αἰτήσεις γράφονται ἐπὶ σεσημασμένου χαρτοῦ διὰ χαρτοσήμου μακτοῦ 10 γρ. καὶ Χειζάζης 5. Τὰ ἐπισυναπτόμενα σχέδια τῶν κτιρίων θὰ φέρωσι χαρτόσημα Χειζάζης 1 γρ. καὶ μακτοῦ 2 γροσίων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

* Ἀφίξεις. — Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ἐν Κεοσάνῃ ἡμ. ἀντιπρόσωπος κ. Γ. Βουλκίδης, δερματέμπορος, ὅπως ἐφοδιάσῃ τὸ κατάστημά του διὰ πλουσιωτάτης συλλογῆς διαφόρων δερμάτων ἐγχωρίων καὶ ἀμερικανικῶν.

* Ὑποψηφιότης. — Ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῆς Προύσης πολλαὶ ἐπιστολαὶ μᾶς ἐστάλησαν, δι' ὧν συνιστᾶται ὡς ὑποψήφιος βουλευτῆς ὁ ἐν Προύσῃ δικηγόρος Χαραλάμπης ἐφέντης Παῖσιδης. Ἄν εἶναι, ὡς μᾶς γράφουν, δραστήριος καὶ λιαν δημοφιλῆς καὶ ὁ καταλληλότερος οὐδὲν εἰς ἐνδοτικὰς περιστάσεις τῆς προσφικῆς μας πατρίδος, δὲν ἔχουν παρὰ να ἀποταθῶσιν ὅπου δεῖ πρὸς ὑποστήριξίν του.

* Αἰκατερίνη Θ. Ζιλάχα. — Ἀποθανοῦσα τῇ π. Τεταρτῇ ἐν Πέραν, ἐκηδεύθη τῇ ἐπιούσῃ μετὰ τῆς προσηκούσης παρατάξεως χρηστῆ καὶ ἐνάρετος δέσποινα, ἡ Κατίνα Θ. Ζιλάχα, χήρα τοῦ πρὸ ἐτῶν ἀποβιώσαντος καὶ πολλοῦ εὐεργετήσαντος τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, τὰ κοινοτικά καθιδρύματα Ἐάνθης καὶ τὰ παρ' ἡμῖν φιλανθρωπικά σωματεία, Θεοδώρου Ζιλάχα. Ἡ μακαρίτις περιεκοσμεῖτο ὑπὸ πολλῶν ἀρετῶν καὶ ἰδίως ὑπὸ αἰσθημάτων φιλαλληλίας, καὶ διὰ τοῦτο ἦτο λιαν ἀγαπητὴ παρ' ὅλων τῶν γνωρισαντων αὐτήν. Τῆς κηδείας προΐστατο ὁ χωρεπίσκοπος Πέραν Στυρουπόλεως, ὁ δὲ νεκρὸς ἐτάφη ἐν τῷ νεκροταφείῳ Βυλονκλῆ. Συλλυπούμενοι ἀπὸ καρδίας τὰς βιουλενθούσας οἰκογενεῖας τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, εὐχόμεθα τῇ μεταστάσει αἰωνίαν τὴν μνήμην.

* Θάνατος. — Πανθῆμος ἐτελέσθη ἐν Ξηροκρήνῃ τῇ 15 λήγοντος, προεξοχοντος τοῦ Θεοφίλ. ἐπισκόπου Ἀργυρουπόλεως κ. Γερμανοῦ, ἡ κηδεὶα τοῦ μόλις εἴκοσι Μαΐους ἀριθμοῦντος Νικολάου Φωτιάδου, τυπογράφου. Ἐκ μέρους τῶν φίλων του τὸν ἐπικηδεῖον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Γεράσιμος Πλάκα-

τῆς. Συλλυπούμενοι τοὺς γονεῖς τοῦ ἀειμνήστου, εὐχόμεθα αὐτοῖς τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν. — Μ.Σ.Α.

* Ἀρραβῶνες. — Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἠρραβωνίσθη ὁ κ. Κωνστ. Δ. Ποντίδης μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Ν. Μικροπούλου. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ πᾶν ἀγαθόν.

* Εἰδυλλιακοὶ γάμοι. — Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν ὅτι σήμερον Κυριακῇ, ὥραν 2 μ.μ., εἰς τὸν ναὸν τῶν Εἰσοδίων τοῦ Πέραν θὰ τελεσθῶσιν οἱ γάμοι τοῦ εὐγενοῦς Ἰάπωνος νέου Λια-Πρητι-Πρῶ, διωσῆμου καθηγητοῦ τῷ Πανεπιστημίου Τόκιο, μετὰ τῆς ερασιμίας δεσποινίδος Μαρίας Αὐριλίδου, κόρης τοῦ γνωστοῦ ἐν τῇ πόλει μας τραπεζίτου, ἄρτι καὶ τούτου ἐκ Μανιζουρίας ἀφιχθέντος. Ὁ ἐν λόγῳ καθηγητῆς, ἀντιπροσωπεύσας τὸ πανεπιστήμιον του εἰς τὰς ἐορτάς τῶν Ἀθηνῶν, ἐφθασε χθὲς ἐνταῦθα, ἐλανοκίμπων δὲ εἰς τὴν πατρίδα του, ἠθέλησε να ἐνώσῃ τὴν τύχην του μετὰ τῆς νέας, τῆς ὁποίας αἱ χιριτες κατὰ τὴν πρό τινα ἡμερῶν διελευσίν του τὸν ἐμαγευσαν. Ὁ Ἰάπων καθηγητῆς εἶναι ὀρθόδοξος τὸ θρησκεῦμα, δὲν εἶναι δὲ ὁ πρῶτος λαμβάνων ὡς σύζυγον Ἑλληνίδα, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ ἐνταῦθα ἔμπορος Ἀχλαμύρα συνεξεύχθη μετ' Ἑλληνίδος. Ὁ φιλέλληνας Ἰάπων, τελῶν τοὺς γάμους του ἐν Κων/πόλει, θὰ ἀκολουθήσῃ πολλὰ τῶν ἐθίμων τῆς πατρίδος του, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ διανομὴ ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ

πρὸς τὰς παρευρισκομένας κυρίας καὶ δεσποινίδας ὅπως καὶ ὑπὸ τῆς νύμφης εἰς τοὺς παρευρισκομένους κυρίους μικρῶν ἐνθυμίων δώρων ἰαπωνικῆς καλλιτεχνίας.

* Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης. Ἐν Μυσοπόλει τῆς ἐπαρχίας Προύσης ἀπὸ τριακονταετίας ὄλης ἢ ἐν λόγῳ Φιλεκπαιδευτικῆ Ἀδελφότης δρῶσα πάντοτε ἐπωφελῶς ὑπὲρ τῶν σχολῶν καὶ τῆς γενικῆς προόδου τῆς κοινότητος φροντίζουσα, προτίθεται ν' ἀναλάβῃ καὶ νέα ἔργα ἐν τῇ κομποπόλει ταύτῃ. Οὕτω θὰ οἰκοδομήσῃ ξενῶνα, ἀρτοποιεῖον καὶ λέσχην χάριν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος. Συγχαίρομεν τὴν φιλότιμον ταύτην Ἀδελφότητα, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι πολλοί, ἐκτιμῶντες τὴν δρασίαν της, θὰ προθυμοποιηθῶσι νὰ ἐλθῶσιν ἀρωγοὶ αὐτῆς.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Κίου: Ὁ ἐνταῦθα ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος κ. Ἀπόστολος Τσιρονίδης, καίτοι διακριόμενος διὰ τὴν πρόθυμον ἐκτελεσίν τῶν καθηκόντων του, ἔχων δὲ ὑπηρεσίαν εὐδοκίμον 36 ἐτῶν, διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους ἀγνοοῦμεν, μένει μισθὸν τοῦ τελευταίου ἐν ὁμοῖς θέσει ὑπάλληλου. Ἐπικαλούμεθα τὴν κυβερνητικὴν μέριμναν ὑπὲρ τοῦ πιστοῦ τοῦτου ὑπάλληλου καὶ συνιστῶμεν ὅπως ληφθῇ ἐπὶ τέλος ὑπ' ὄψει ἡ σχετικὴ πρὸς βελτιώσιν τῆς θέσεως ἀναφορὰ του, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἐνισχύσῃ τοῦτον εἰς τὴν πιστὴν τῶν καθηκόντων του ἐκπλήρωσιν.

	<p>ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΟΜΟΓΕΝΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ</p> <p>ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ</p> <p>ΕΞ ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ</p> <p>Κ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ</p> <p>606· ΓΙΟΥΚΣΕΚ-ΚΑΛΔΗΡΙΜ 606</p>	<p>ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ</p>
	<p>ΤΕΛΕΙΩΣ ΚΑΤΗΡΤΙΣΜΕΝΟΝ</p>	

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

« Η Α Ν Α Τ Ο Λ Η »

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐργοστασίων ΕΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ

Ἰδρυθὲν πρὸ τριακονταετίας

ὑπὸ

ΑΛ. Γ. ΑΚΡΙΤΙΔΟΥ

ΠΑΡΑΓΕΙ ὄλα τὰ εἶδη τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν: Δουζικο, μαστίχην, κονιάκ, ροῦμι, λικέρ καὶ λοιπά.

ΚΑΤΕΧΕΙ πλουσίαν παρακαταθήκην κονιάκ εἰς κιβώτια καὶ βαρέλια μικρᾶς χωρητικότητος.

ΦΗΜΙΖΕΤΑΙ διὰ τὸ θαυμασιον « Ὀλύμπιον νέκταρ », ποτὸν στομαχικόν, συνιστώμενον ὑπὸ τῶν ἱατρῶν καὶ εισηγμένον εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία ὡς μοναδικὸν ἐλιξήριον κατὰ τῶν στομαχικῶν παθήσεων.

Διὰ τὸ ὠραῖον « Κονιάκ Ἀναγᾶς », εὐρισκόμενον εἰς κιβώτια καὶ περιζήτητον ἐν Ρωσίᾳ.

ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ μετ' ὄλας τὰς πόλεις τῆς Μαύρης θαλάσσης καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙ διὰ τὰ ἄριστα ὑλικά, δι' ὧν παράγει ὄλα τὰ εἶδη τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, καὶ διὰ τὰς ἔκτος συναγωνισμοῦ τιμὰς του.

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙ τιμοκατάλογον καὶ σχετικὰς πληροφορίες παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Ἄσ' Ὀλα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

* Ἰδρυθεῖσα τὸν Αὐγουστον τοῦ 1910.

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ

διὰ τὴν Τουρκίαν (μετὰ τῶν ταχ. τελῶν) Γρ. 25.—

» τὸ ἐξωτερικόν » » » » Φρ. 8.—

Ἐξάμηνοι τὰ ἡμίση.

20 Παρ.—ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ—Παρ. 20

Τὸ « Ἀπ' Ὀλα » ἐκτυπῶνται ἐβδομαδιαίως εἰς

ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ἀντίτυπα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΑΛΑΤΑ, ΠΕΜΠΤΟΠАЗΑΡΟΝ, ΣΑΛΤΗ ΧΑΝ, ΑΡΙΘΜ. 16

Οὐδεμίαν αἴτησιν πρὸς ἐγγραφὴν γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτύμου.

Ὅσοι φθάνετε

εἰς Τραπεζοῦντα

νὰ καταλύετε εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΛ ΠΑΛΑΣ

CONSTANTINOPLE PALACE

Ἐκεῖ θὰ εὔρετε:

Δωμάτια εὐάερα καὶ εὐήλια. Μαγειρικὴν τελειότητα. Ὑπηρεσίαν πρόθυμον. Καθαριότητα ἀμμεμπτον. Τιμὰς λογικὰς.

Αἰθουσάν ὑποδοχῆς, σφαιριστήριον, κλειδοκύμβαλον, ἀναγνωστήριον κτλ.

Ὁ κ. Κ. ΑΔΡΑΜΥΤΤΑΝΗΣ ἐκ Κων/πόλεως, ἐσχάτως ἀφιχθεὶς μετὰ καταλλήλου προσωπικοῦ, μετέτρεψε τὸ « Κωνσταντινοπλ Πάλας » εἰς table d'hôte, ἐφάμιλλον τῶν ἐν Κων/πόλει ἀρίστων ξενοδοχείων.

Ὅσοι μείνουσ ἐκεῖ θὰ καταγοητευθοῦν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Η λογική του οικοκύρη.

Όσον περισσότερο γίνεται λόγος δια τα εϋθηνα σπιτία, τόσο περισσότερο τα ένοικια αυξανουν.

Η πρόφασις, την όποίαν σχεδόν πάντοτε ο οικοκύρης εύρισκει δια ν' ανεβάσῃ τὸ ένοίκιον, είναι ότι εκεί κοντά ηρχισε να περνᾷ τὸ τράμ, η τα ώτομπούς η επί τέλους ηνοιξε κάποιος δρόμος.

Εἰς ἀπό τούς δημαρχιακούς παρέδρους κατώρθωσε με πολλὰς προσπαθείας να επιτύχῃ και εις την συνοικίαν του σταθμόν του Μετρό. Μόλις ο σταθμός αυτός ηνοιξεν, ο δημαρχιακός πάρεδρος μας δέχεται την επίσκεψιν του οικοκύρη του, ο όποιος του ανήγγειλεν ότι τὸ ένοίκιον ανέβη κατά 300 φράγκα.

— Και διατί;

— Διότι, φίλε μου, τώρα θα ἴχετε και σεῖς τὸν Μετρό.

Άλλο γεγονός: Κάποιος φίλος μου ειδοποιήθη ότι θα πληρώνη του λοιπού 100 φρ. περισσότερο ένοίκιον. Αἰτία: μία νέα γραμμὴ του ώτομπούς, τὸ όποιον θα έπερνούσεν ἀπό τὸν δρόμον. Τί λογικώτερον; Αὐτὴ η πρόοδος δικαιολογεί την αύξησιν του ένοικίου.

Άλλ' άμέσως ο ένοικιαστής ένόησεν ότι δέν ητο πλέον δυνατὸν να κοιμηθῇ ησυχά. Η νέα γραμμὴ ητο μία μάστιξ. Ητο δ' έτοιμος να ζητήσῃ άλλου κατοικίαν, διε ώς εκ θαύματος διακόπτεται η γραμμὴ και παύει η λειτουργία της.

— Μάλιστα, τῷ λέγει ο οικοκύρης, ο όποιος κατάρκει εις τὸ ίδιο σπίτι, τὸ ώτομπούς ητο ανυπόφορον. Εϋτυχώς έπέρυσε και αυτό τὸ κακό.

-- Και τώρα πιστεύω ότι θα μου κόψετε τὰ 100 φράγκα που μου αύξήσατε, άπαντᾷ ο ένοικιαστής δειλά.

— Τούναντίον. Τώρα που τὸ άπαρτιάν σας είναι ησυχον, πᾶς αύξάνω τὸ ένοίκιον κατά 200 φράγκα. Είναι πολὺ φυσικόν!

ΚΛΕΜΜΗΝ ΒΩΤΕΛ

ΤΡΕΛΛΟΣ

Τρελλάθηκε ἀπ' τὸν πόνο του... Κι' όσο αὐτὸς θεωρεῖει κι' όσο θεωρεῖοντας σκληρὸς φρικτὰ τὸν τυρρανι, τόσο κι' αὐτὸς την εϋτυχία την παλαιά γυρεύει εκεί όπου την έχασε να τηνε ξαναυρῇ.

Μέσ' στην περὴ μας τῆ ζωῆ, ὅπ' έχει μύρια μονοδπου ο άμοιρος θνητὸς αθελα λερπατεῖ, [πάτια, σάν σαστισμένος ο Τρελλὸς γυρνᾷ γύρω τὰ μάτιω... — έμπρός δέν θέλει, πίσω του να πάη άδυνατεῖ.

Την νύκτα κρού, παγωνιά, βορειᾶς και τὸ σκοτάδι γύρω ἀπ' τὸν ερημο σέρνονν μαζί χορό, τῆ μέρα πάλι τυραννος του ηλιου κάθε χᾶδι — η κάψα — κι' ἀπό στερησι τὸ δάκρυ για νερό.

Κι' εἶτσι διαβαίνει και περνᾷ ο χρόνος και τὰ χρόνια, άλλο φορτίο 'ς τὸν ώμό του φορτώνουνε βαρὺ. Έγειν' η μαύρη κόμη του άσπρη ώσάν τὰ χιόνια κι' ο πόνος τὸν έγερισε, π' ἀπό παιδι πονεῖ!..

ΑΓΙΣ ΦΟΙΒΟΣ

Μιά ψυχή σ' ένα τηλεγραφικὸ σύρμα.

Στὸ τελευταίον σύρμα του τηλεγράφου, εκ τῶν πέντε, σ' εκείνο που τὸ σκιάζουν οί άνθοστολισμένοι κλάδοι άκακιῶν, καθεται μία χελιδὼν. Αἴφνης ὁμως τὸ σύρμα κινεῖται και να τὸ μικρὸ χελιδονάκι ταλαντεύεται.

Τί συμβαίνει; Ένα τηλεγράφημα διήλθε. Τί τηλεγράφημα ἄρα γε; Τίποτε, απλῶς μία πρόσκλησις εις γάμον. Και ὁμως η χελιδὼν πετᾷ στο άλλο σύρμα και αρχίζει να κελαῖδῃ. Τὸ σύρμα ὁμως πάλιν κινάζεται. Τὸ μικρὸν πτηνὸν εταράχθη ὀλόκληρον. Άλλο τηλεγράφημα. Τίποτε ὁμως τὸ επίφορον, κάτι λυπηρόν' μία ματαιωθεῖσα συνέντευξις. Ποιὸς εἰξεύρει ὁμως αν κάποια καρδιά δέν θα υποφέρει;

Η χελιδὼν πετᾷ στο άλλο σύρμα, δυσκολεύεται ὁμως να στηριχθῇ ένεκα κλονισμοῦ τινος. Πάλιν τηλεγράφημα, τὸ όποιον ειδοποιεῖ ότι μία τράπεζα έπτώχευσεν. Άκόμη εἶνα μικρὸ πῆδημα. Άλλ' εἰδὼ τὸ σύρμα κινεῖται ελαφρᾷ-ελαφρᾷ. Τὸ τηλεγράφημα διαβιβαζει χαρμόσυνον εἶδησιον. Σ' ένα μικρὸ χωριουδάκι ενώθησαν δυὸ καρδιές. Τὸ χελιδονάκι αρχίζει χαρούμενον να κελαῖδῃ, να κελαῖδῃ!

Μετ' ὀλίγον πετᾷ στο άλλο, τὸ τελευταίον σύρμα. Αὐτὸ ὁμως σεῖεται βραδέως, επί μακρόν. Άλλο τηλεγράφημα περνᾷ. Καποιος απέθανεν. Η χελιδὼν φεύγει, πετῶσα σάν μία μαύρη και λευκή ψυχή.

Β. και Τ. ΑΠΡΙΛΗΣ

Catule Mandes

ΠΩΣ ΑΠΟΚΤΩΝΤΑΙ ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΠΑΙΔΙΑ;

Θέλετε να αποκτήσετε παιδιά εϋμορφα; Έπιθυμείτε να μάθετε πῶς πρέπει να μεγαλώνετε τὰ παιδιὰ σας δια να γίνουν ωραία, υγιῆ και εϋρωστα;

Όνειροπολεῖτε μιαν ελληνικήν γενεάν ωραίαν και άκμαίαν;

Άναγνώσατε τὸ πολύκροτον έργον του Ιατροῦ κ. Μ. Μωυσεῖδου, ὅπερ εἰσδόθη εις κομψὸν τεϋχος εκ 50 σελίδων ὑπὸ τὸν τίτλον «Η καλλιπαιδία άλλοτε και σήμερα».

Οὐδέποτε εἰγράφη εις την ελληνικήν έργον ωραιότερον, γοητευτικώτερον και κοινωνικώτερον.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Τὸ ωραῖον εν τῇ φύσει. — Η αισθητικὴ του παιδὸς άγωγή. — Η αναζητήσις του ωραίου ὑπὸ τῶν Άλχημιστῶν κατά τὸν μεσαίωνα. — Η καλλιπαιδία πρὸ τῆς συλλήψεως, κατά την εγκυμοσύνην και μετὰ τὸν τοκετόν. — Ο γάμος. — Η μητρότης. — Η καλλονὴ τῆς συγχρόνου Ἑλληνίδος. — Η Ἑλληνὶς εν τῇ σχολῇ κτλ. κτλ. κτλ.

Ο άποστέλλον γραμματόσημα ταχυδρομικὰ 3 1/2 γροσιῶν εις τὸν συγγραφέα (M^r le Dr Moïssidès — Réga, 6, rue Hadji-Ahmed, Cons/ple), θα λαβῇ τὸ τεϋχος ελεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΟΛΔΑΙ ΘΑ ΚΛΗΡΩΘΗΣΙ

Η προσεχῆς κληρώσις τῆ 2 Ἀπριλίου 1912.

Δια ν' αγοράσῃ τις μιαν όποιαδήποτε λαχειοφόρον ὁμολογίαν, ὀφείλει κατ' ελάχιστον ὄρον να δαπανήσῃ περισοιτέρας τῶν πέντε λιρῶν Τυρκίας, ενῶ δια του ποσοῦ τούτου αγοράζει

ΤΡΕΙΣ (3) ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

και τοιουτοτρόπως αποκτᾷ τρεῖς τύχας αντί μιᾶς, κατά συνέπειαν έχει μεγαλειότεραν ἐλπίδα να κερδίσῃ ένα τῶν μεγάλων λαχνῶν, οί όποιοι ποικίλουσιν ἀπό ΦΡΑΓΚΑ

250000

150000

125500

100000

75000

62500

10000

εις τὰς (6) ἔξ ετησίως κληρώσεις, αἱ όποιαί γίνονται δημοσίᾳ εν Ἀμστελοδάμῳ, ὑπὸ τὸν έλεγχον Συμβολαιογράφου, εις τὰς 2)15 Φεβρουαρίου, 2)15 Ἀπριλίου, 2)15 Ιουνίου, 2)15 Αύγουστου, 2)15 Ὀκτωβρίου και 2)15 Δεκεμβρίου, κατά τὰς όποίας δώδεκα χιλιάδες (12000) λαχνοὶ κερδίζουν διάφορα ποσά.

Αἱ κληρούμεναι ὁμολογίαι πληρώνονται άμέσως εις μετρητὰ και άνευ έκπτώσεως. Οὐδέποτε παραγράφονται ὅσα δήποτε ἔτη βραδύτερον και αν παρουσιασθῶσιν.

Έν περιπτώσει κληρώσεως εις τὸ ἴδιον, ανταλλάσσονται τὰς ὁμολογίας ἀζημίως δια τὸν αγοραστήν δι' άλλων μὴ κληρωθεισῶν.

Επί ενεχύρω τῶν ὁμολογιῶν τῆς Κτηματικῆς Πίστεως Ολλανδίας, δανείζομεν μιαν λίραν Τουρκίας ἐφ' ἐκάστης με τὸκον 6 ο)ο ετησίως.

Υπὸ έποψιν ασφαλείας αἱ ὁμολογίαι αὐται είναι πρώτης τάξεως, διότι η Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ολλανδίας, έχουσα κεφάλαια εις μετοχὰς και ὁμολογίας Φρ. 114,000,000, ὑποχρεοῦται να τὰ χρησιμοποῖῃ μόνον εις δάνεια ἐπὶ κτημάτων.

Τιμὴ τοῖς μετρητοῖς

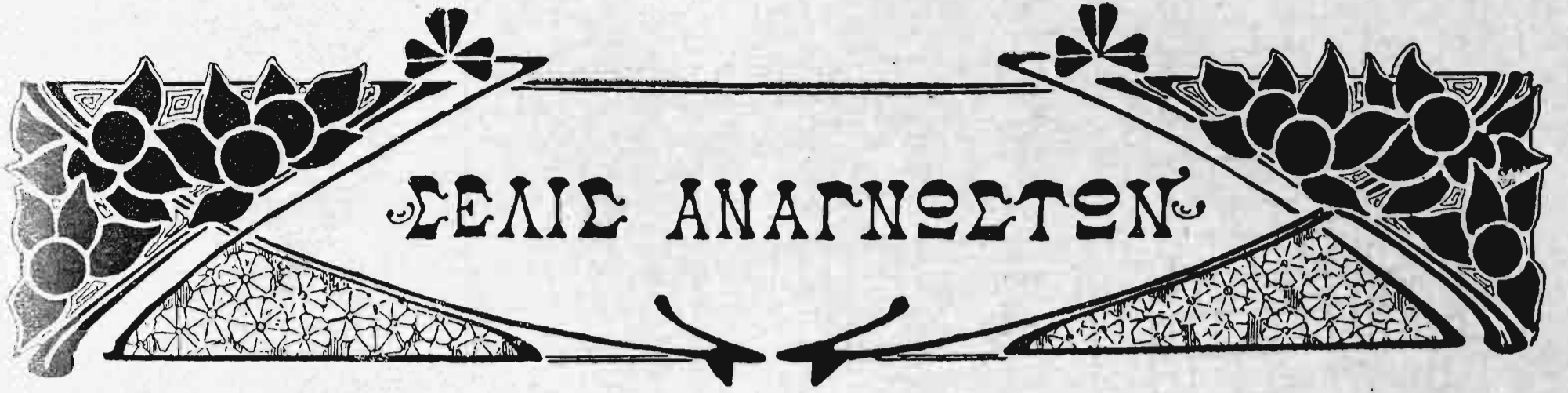
ΓΡ. ΧΡ. 200

δι' ἐκάστην ὁμολογίαν πληρωνόμενα ἐφ' ἅπαξ

Δι' αγοράς ἀποκατήτωσαν πρὸς την «Δαϊκήν Ὀθωμ. Πίστωσιν» (Π ΑΔΑΔΥ και Σα) ὁδὸς Μερτεμπανέ, Χουριετ χάν, ἀριθ. 13-15, Γαλατὰ-Κωνσταντινούπολιν, (Credit Populaire Ottoman, Galata-Constantinople, Huriet han, 13-15).

Οἱ εκ τῶν ἐπαρχιῶν πρέπει μαζί με την παραγγελίαν να ἐμβάζωσι και τὸ τίμημα δια μανδαιτόστ η τσέκ.

Σημ. — Ζητοῦνται ανταποκριταὶ εις τὰς ἐπαρχίας και τὸ εξωτερικόν.

ΣΕΛΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΑΠΟΚΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Τὸ «ΑΠ' Ὀλα» εὐχαριστεῖ θερμῶς πάντας ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν εὐγένειαν νὰ τὸ ἐνθυμηθῶσι καὶ ν' ἀποστείλωσι συγχαρητηρίους ἐπιστολάς καὶ δελτάρια ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα· ἀντεῦχεται δὲ τὰ βέλτεστα.

ΑΥΛΩΝΑ, Γ. Ἀναστασιάδην, ἐσημειώσαμεν γραφόμενά σας, ἀντίτιμον ἐλήφθη, εὐχαρ. — Αὐτόθι, Υἱοῦς Παπαλέων, ἀπεστείλαμεν ἡμερολόγιον καὶ εἰς κ. Ι. Χόνδρον. — ΑΜΙΣΟΝ, Π. Κ. Γ., εὐόδης καὶ λίαν χιουμοριστικὴ ἐπιστολὴ ἐλήφθη, πληρώσασα τὸ γραφεῖόν μας διὰ τοῦ θανυμῶσιου αὐτῆς ἀρώματος. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς καὶ τὸν συνεργάτην σας Γ. Κ. — Αὐτόθι, Ἄντ. Ἀλιμπέρτην, προλαμβανόμεν τὰ παράπονά σας καὶ σὰς πληροφοροῦμεν ὅτι τὸ 83 φυλλάδιόν σας μᾶς ἐπεστράφη, ἐνῶ ἔχετε προπληρώσει ἐτησίαν συνδρομὴν. — Αὐτόθι, Ἀλέξ. Ἀγαθόπουλον, ἀπεστείλαμεν παραγγελίαν, ταχυδρομικῶς ἀπληντήσαμεν. — Αὐτόθι, Μ. Σεραφειμίδην, ἀπεστείλαμεν δ' ἑξαμ. σειράν.

ΒΟΓΑΔΙΓΣΙΟΝ, Γ. Ζωγράφον, διὰ δελταρίου ἀπληντήσαμεν εἰς τὴν ἐπιστολὴν σας. — ΒΑΤ-ΜΕ-ΔΑΝΙ, Σ. Ἰωάννου, στέλλομεν 76, συμμορφούμεθα. — ΒΕΗ ΣΕΧΙΡ, Θ. Μουμπαγιατζήν, στέλλομεν παραγγελίαν σας.

ΓΑΓΓΡΑΣ, Λ. Δρομοκαϊτήν, ἐπιστολὴ ἐλήφθη, δι' εὐχὰς σας εὐχαριστοῦμεν, ἀντευχόμενοι καὶ ἡμεῖς πᾶν ἀγαθόν. — ΓΕΝΙ-ΚΙΟ-Ι' (Βαβὰ Ἐσκι), οἰδ. Παπᾶ Ἀντώνιον, δελτάριόν σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐχὰς σας, ταχυδρομ. ἀπαντῶμεν.

ΔΥΡΡΑΧΙΟΝ, Κωνστ. Παπᾶν, ἀπαντῶμεν εἰς τὴν τελευταίαν σας, εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας μᾶς διδετε, δι' ἡμῶν πέμπομεν εἰς Σαυριδῶνα σειράν, ἐλπίζομεν ὅτι αἱ ἐνεργεαὶ σας θὰ ἔχωσι ποιετὰ ἀποτελέσματα, ποσὸν ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΕΡΣΕΚΑΝ (Κολωνίας), Χριστόδ. Νούτσην, Χρ. Γαλανόπουλον, καὶ ἄλλην ἐγγραφὴν ἐσημειώσαμεν, σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς, τὴν παραλαβὴν τοῦ ἀντιτίμου θὰ εἰδοποιήσωμεν προσεχῶς. — ΕΣΚΙ-ΣΕΧΙΡ, Θ. Πιπλιαγκόπουλον, ταχυδρομικῶς σὰς γράφομεν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ, Ἀδελφούς Σπυράκη, ἀπεστείλαμεν 60 ἡμερολ. τοῖχον, ἅμα τῇ παραλαβῇ τῆς ἐπιστολῆς σας, ἀναμένομεν νέας ἐγγράφας, περὶ παραλαβῆς χρημάτων προσεχῶς θὰ σὰς εἰδοποιήσωμεν.

ΙΝΕΠΟΛΙΝ, Ἄλ. Μεμόγλου, δελτάριόν σας ἐλήφθη, εὐχαρίστως θὰ ἐπέμπομεν ἀριθμ. ἐλλείψεις ἂν δὲν ἐπῆρχετο ζημία διὰ τῆς διπλῆς ἀποστολῆς, τὸ συμφέρον μας εἶναι ἡ τακτικὴ ἀποστολή, φροντίζετε καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν παραλαβὴν των. — ΙΟΠΗΝ, Γεώργ. Ἐλευθεριάδη, ἐπιστολὴ ἐλήφθη, ἡμερολόγια ἀπεστείλαμεν, ταχυδρομικῶς ἀπληντήσαμεν.

ΚΕΡΑΜΙΟΝ (Μυτιλήνης), Γ. Χ' Γεωργίου, δελτάριον εἰς διεύθυνσίν σας ἐπέμψαμεν. — ΚΑΔ-

ΛΟΝΗΝ (Μυτιλήνης), αἰδ. Ιερέα κ. Εὐστρ. Ρηγέλλην, ἀντίτιμον τοῦ Σ. Δούκα ἐλήφθη, εὐχαρ., τὸ φύλλον σας ἐπεστράφη, διατί; — ΚΕΣΣΑΝΗΝ, Βιδεμάγερ, ἐπιστολὴ καὶ ἀντίτιμον ἐλήφθη, σὰς εὐχαριστ., ἀπεστείλαμεν «Καλλιπαιδεῖαν».

ΜΗΙΟΡ (Ἰκονίου), Α Ζερβουδάκη, περὶ παραλαβῆς χρημάτων σὰς εἰδοποιήσαμεν ταχυδρομικῶς, διὰ τὴν «Καλλιπαιδεῖαν» εἰδοποιήσαμεν, Τ.Ζ. φυλλάδιον λαμβάνετε. — ΜΥΣΤΙΓΝΑ (Μυτιλήνης), Παπᾶ Θρασύβουλον, ἐπιστολὴν ἐλάβομεν, ἡμερολόγιον ἐπέμψαμεν ἅμα τῇ παραλαβῇ τῆς ἐπιστολῆς σας, περὶ τοῦ ποσοῦ 184 γρ. κατ' αὐτὰς θὰ λαβῆτε εἶδησιν. — ΜΕΡΖΙΦΟΥΝ, Β. Αὐγερινόν, ἐπιστολὴ καὶ ἔργον σας ἐλήφθησαν, ἅμα τῇ ἐγκρίσει δημοσιευθήσεται. — ΜΥΤΙΑΝΗΝ, Παναγ. Μάταν, τμήμα καὶ ἐπιστολὴ Γ' ἑξαμηνίας ἐλήφθησαν, φύλλα ἀπ' ἀρχῆς ἕως 26ον ἀπεστείλαμεν, ὁ 4ος καὶ 7ος δὲν ὑπάρχουν, ἀναμένομεν.

ΠΕΤΡΑΝ (Μυτιλήνης), Ν. Καζάζην, ἀπεστείλαμεν φύλλα δ' ἑξαμηνίας εἰς Ἀθ. Π. Ἐλευθ., τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν πῶς ἀπεστείλατε; Ἀπαντήσατέ μας παρακαλ., τὸ ἰδικόν σας φύλλον ἐπεστράφη εἰς τὸ γραφεῖόν μας, ἔστω πρὸς γνῶσίν σας. — ΠΙΟΓΑΖΙΑΝ, Ν. Θωμαΐδην, αἰτούμενοι ἀριθμ. εἶναι τελείως ἐξηνητημένοι, ἡμερολόγιον, συμπῶνως πρὸς τὰ βιβλία τῆς διεκπεραιώσεως, σὰς ἔχει σταλῆ εὐθὺς ἅμα τῇ αἰτήσει σας, ἐρωτήσατε εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ πληροφοροῦσατέ μας. — ΠΕΡΑΝ, Ἄγνωστον, ἀργ. ληφθείσαν ἐπιστολὴν σας ἀνέγνωμεν, εὐχαριστ. δι' αἰσθημάτων σας, συμμορφώθημεν πρὸς τὴν ἰδιαίτεράν σας παρακλήσιν. — ΠΥΡΓΟΝ (Βουλγαρίας), Ἄβρ. Βένρει, ἠξήσαμεν ἀριθμόν, κατὰ τὰ γραφόμενα σας, παραγγελία ἀποστέλλεται.

ΣΟΥΔΑΝ, Κων. Δαμβόπουλον, τὸ δελτάριόν σας ἐλήφθη, δεχόμεθα γραμματόσημα, ἡμερολόγιον λαμβάνετε. — ΣΟΦΙΑΝ (Βουλγαρίας), Στ. Παπαβασιλείου, ἀντίτιμον ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, ὁμοίως καὶ τελευταῖόν σας δελτάριον παρά τὰ γραφόμενά σας φύλλα στέλλονται τακτικά, φρον-

τίσατε παραλαβὴν των, παρακαλοῦμεν νὰ λάβητε ὑπὸ σημείωσιν ὅτι, ἐπειδὴ τὰ ἀποσταλέντα γραμματόσημα ἦσαν βουλγορικά, ἐξημιώθημεν 40 οἱο ἐπὶ τῆς ἀξίας των. — ΣΤΑΘΜΟΝ ΠΑΥΛΙΚΙΟ-Ι', Ν. Παρασχίδην, δ' ἑξαμ. σειράς δύο ἀπεστείλαμεν καὶ διὰ τὸν Ι. Παρασχίδην ἀπάντησιν ἐπέμψαμεν. — ΣΚΟΠΕΛΟΝ (Μυτιλήνης), Ἄ. τ. Βογιατζήν, ἐπιστ. σας καὶ ἀντίτιμον ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, διεύθυνσις ἡλλάγη, ζητούμενον λαμβάνετε, δὲν ὑπάρχουν δυστυχῶς οἱ ζητούμενοι ἀριθμοί. — ΣΥΜΗΝ, Θεόδ. Νικολῆν, ἐνεγράψαμεν ὑμᾶς διὰ τὴν δ' ἑξαμ., στέλλομεν δὲ τὰ φύλλα μέσον τοῦ κ. Ἄγαπ. Παπαμχαήλ, τμήμα β' ἑξαμ. γρ. 10, γ' καὶ δ' ἑξαμ. ἀνά 12.50 γρ., ἐκ τῆς σειράς τῆς πρώτης ἑξαμ. ἐλλείπουσιν 6 ἀριθ., ἀναμένομεν τμήμα.

ΤΡΙΠΟΛΙΝ, Κοσμ. Π' Μερκούριον, ἐλήφθη ἐπιστολὴ, διὰ νέας ἐγγράφας, ἄστινας ἐσημειώσαμεν, εὐχαριστ. θερμῶς ὡς καὶ διὰ τὰς εὐχὰς σας, περὶ παραλαβῆς 100 γρ. προσεχῶς θὰ εἰδοποιήσωμεν, εἰς Αἰκ. Π. Λαδᾶ θὰ πέμπομεν φύλλα.

ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΝ, Π. Μουτούλην, ἐνεγράφητε εὐχαρίστως, τὸ ἔργον σας, ἂν ἐγκρίθῃ, θὰ δημοσιευθῇ, ἀναμένομεν εἰς γραμματόσημα.

ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ, Βασ. Δημητριάδην, ἡλλάξαμεν διεύθυνσιν.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΑΡΤΕΛΑΡΗΣ

Ἀνταλλάσσει γραμματόσημα μὲ ὄλον τὸν κόσμον. Ἀγοράζει τουρκικὰ γραμματόσημα ἄνω τῶν 5 γροσίων πάσης ἐκδόσεως. Δὲν στέλλει ποτὲ πρῶτος.

Διεύθυνσις: THEODOSE ARTÉLARIS
Banque d'Athènes
BAFFRA
près Samsoun (Turquie d'Asie)

LE "DANUBE", A VIENNE

ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ο "ΔΟΥΝΑΒΙΣ"

Καισαροβασιλικὴ Προνομιούχος ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Αὐτοκρ. Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως, ἰδρυθεῖσα ἐν Βιέννῃ τῷ 1867.

Ποσὰ πληρωθέντα μέχρι τέλους τοῦ 1910 εἰς τοὺς ἀσφαλισθέντας πλέον τῶν

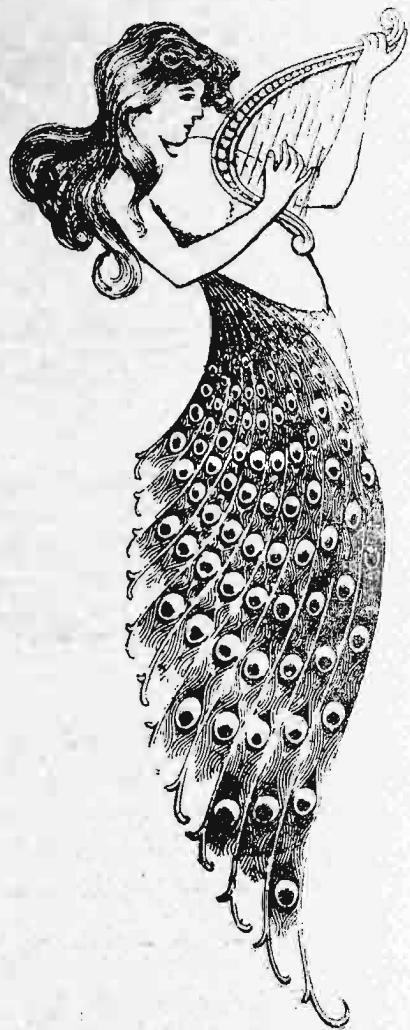
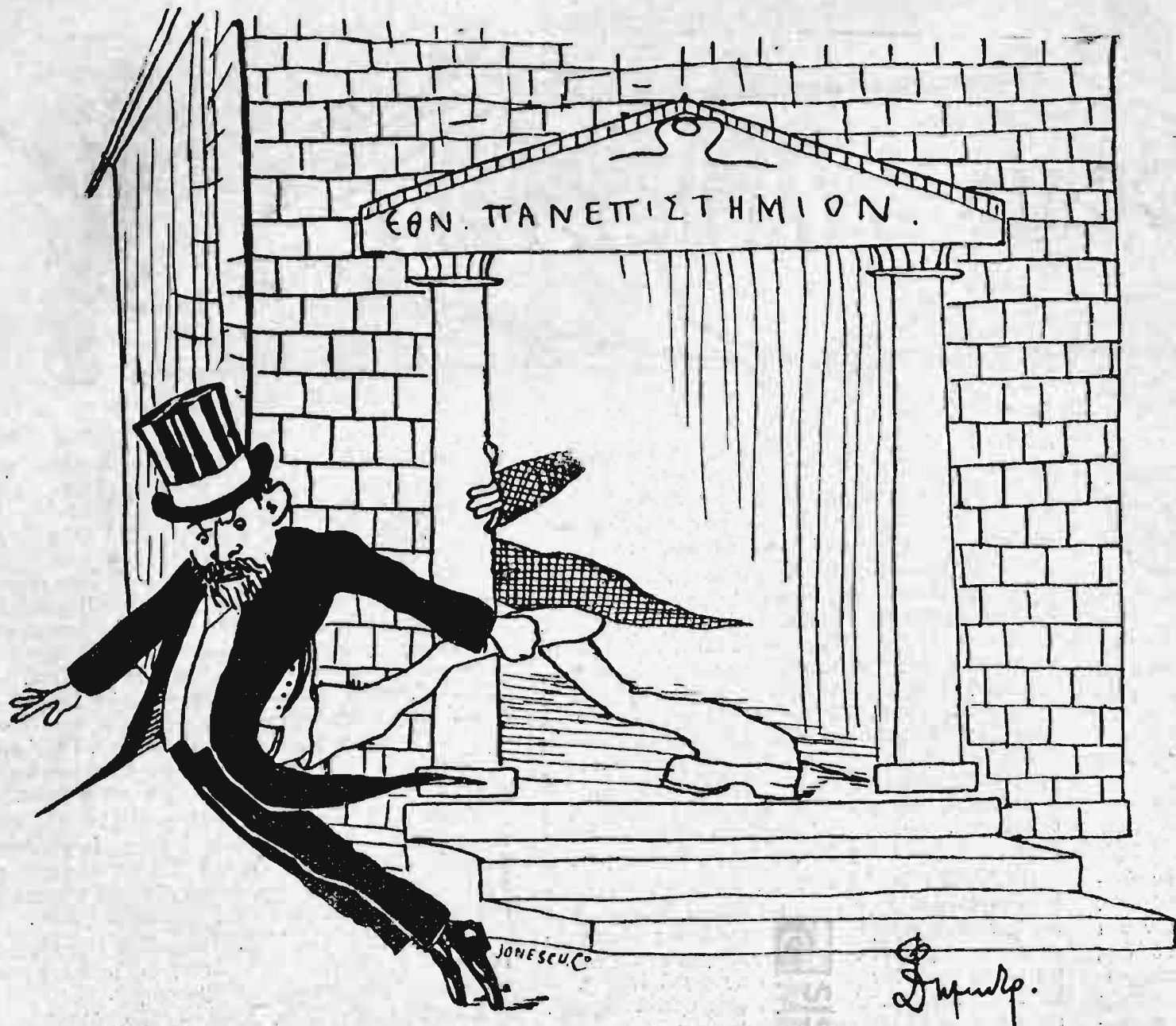
Ἐγγυήσεις καὶ ἀποθεματικὸν διὰ τὸν κλάδον ζωῆς	Φρ. 250 000 000
Ἀξία ἀκινήτων	74 000 000
Ἐταιρικὸν Κεφάλαιον κοθ' ὀλοκληρίαν κατατεθέν.	7 000 000
	3 000 000

Ὅροι ἀσφαλείας ἐλευθεριώτατοι. — Ἀσφάλιστρα μέτρια. — Νέος συνδυασμὸς ἀσφαλείας ἀνευ λατρικῆς ἐξετάσεως.

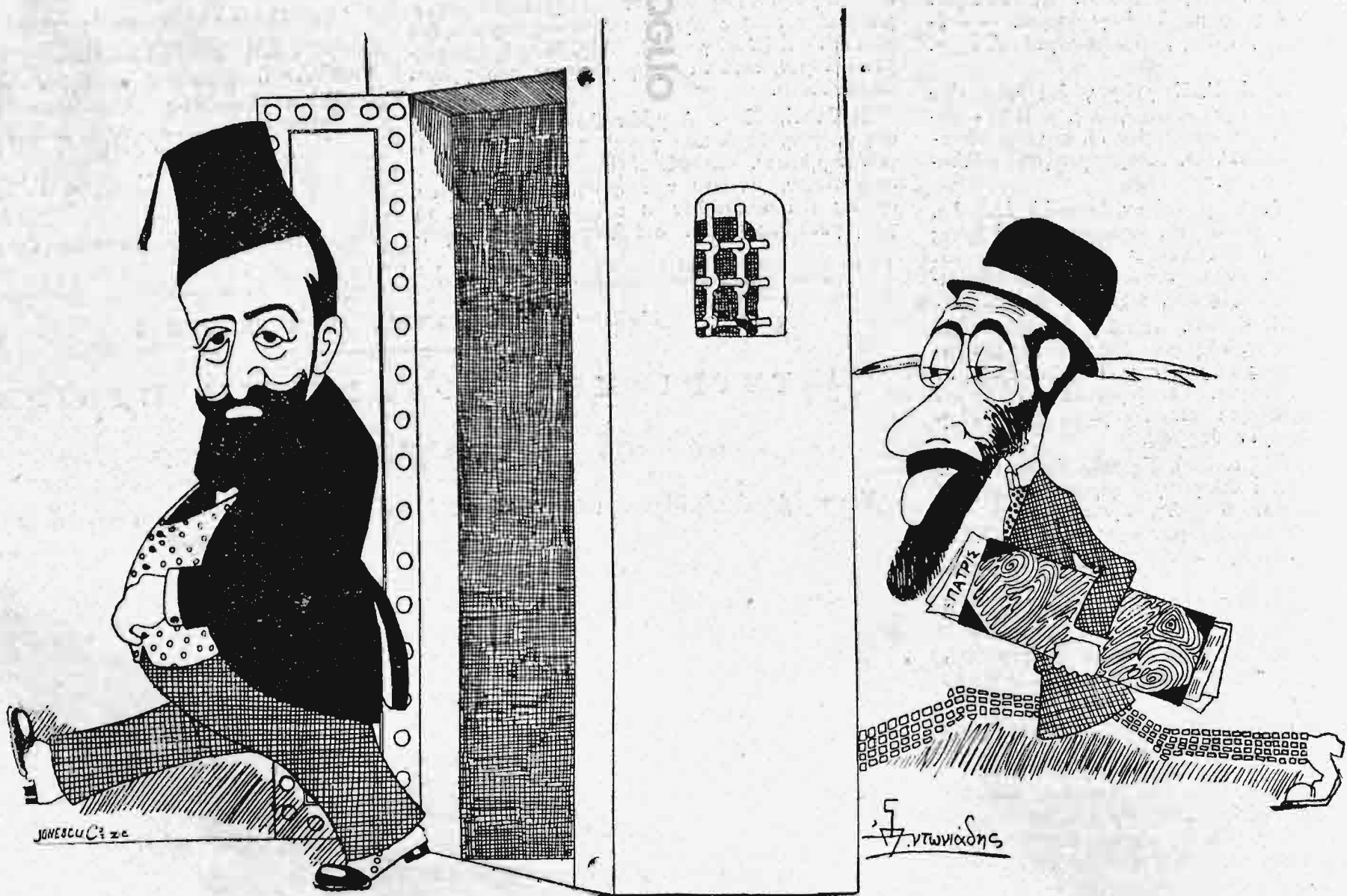
Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:

- Ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸν Γενικὸν Πράκτορα θιογαππὶ Radeglia, Σταμπούλ, Ράλλη Χάν, ἀριθμ. 23.
- Ἐν Ἀμιοῦ εἰς τοὺς Γεν. Πράκτορας Ἀδελφούς Ἀβράτογλου.

Τραπεζίτης τῆς ἑταιρίας: ΑΥΤΟΚΡ. ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Από το Συνέδριον τών Ανατολιστών. — Πώς υπεδέχθησαν τόν κ. Καρολίδην.

Μύχιος πόθος. Κεσίσογλους. — Τι θαυμάσιο μέρος!! μοναδικό για να παχύνη κανείς!!